

மிகுமலர்

இ ல் லு,

மு னு ஜா த் து க் ள்

சா ய த் ப் ட் ட ன ம்.

சுபீபுமுசும்துலெப்பையவர்கள் குமார்
செய்க்ப்துல்காதிநயினர் லெப்பை
சுலெப்பை ரவர்களாற் செய்க்ப்பட்டது.

வட்டம் - அசன மலர்க்காய ரவர்கள் குமார்

முசும்து நயினு மலர்க்காயரும்

முசும்து முகியித்தினவர்கள் குமார்

செய்யி திபுருகம் சாகிபும்

சுபீபுமுசும்து தவர்கள்குமார்

முசும்துலெப்பை

செய்த முயற்சியால்

கண்ணகுமது மருதாமுசும்துபுலவ

ரவர்களாற் பரிசோதித்து

செய்தே.

செய்தாந்த செயல்பிரகாச இயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்

பதிப்பு

இதில் முனாஜாத்துக்களும் ஒருவர் கொடுக்கிறார்கள்
செய்க்கீழும், கல்பா ஆகியவருத்தம் மடவருக்கின்றன
இதற்கு - கல்பா ஆகியவருத்தம்

1298

அறிக்கை

கொழும்பில் மக்களம்பொருத்திய சூலசேகரம்
மீட்டும், அக்காரணி அச்சுனலிமீட்டவர்கள் சூழரா-
மீ - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ, சூதினுமீராபாகிமீட்டவர்கா
ரவர்களிடத்தி லிப்புகம தேவைமீனவர்கள் விலை
சூப் பெற்று கொள்ளலாம்.

1151/11

பிசயிலா கிற்றமுர் னிற்றகிம்.

ஹக்குபேரில் முனாஜாத்து.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாரியவிருத்தம்.

காவலாய் நிற்கும்வல்லோன் கத்தனாச் சீவனெல்லா
மாவலாய்ப் போற்றிவாழ்த்தி யதற்குன வளித்தகோமா
னாவினா லெளிபோர்க்கெடு நாட்டத்தின் படியேதந்து
தாவிலா மருமத்தாலே தற்காக்கும் பொருளதாமே. (க)

வேறு.

அருவாயால மடங்கலுக்கு மரியபொருளாய் விளங்கிநிற்
கும், திருவாயமையாப் பேரொளிவாய்த்திகழ்ந்துநாளும் பரா
பரிக்கும், கருவாய்க்கருவி னுண்மணியாய்க் காட்சியருளும்
மருமானே, யுருவாய்த்துலங்கு மன்னானே யுனதுகிருபைய
ருள்வாயே. (உ)

நாடுநாட்டப் பயனதுபோ னனிகொளால மடங்கலையு
மோடுமெறவே படைத்தவைக்கு முன்னுமிரனமிகக்கொம்
விடலாது காத்தளிக்கும் ஸர்ப்பொருளே மருமானே [த்து
கூடுபின்ற னடியா பார் காதிருவே. (ங)

உனதுகிருபைக் கடலிவ்விதி னுதித்தணியாய்த் திகைநர்க
டன்துஷேமப் பொருளாகுந் தாசுமந் தீர்ப்பொருட்டாலே
கனதியிலாகி நாயகனே கதியின்புலையா கப்பலுரு
மனதுகலங்குமெனியோர்கண் மறுகத்தவிர்ப்பாபமருமானே

புன்மீன்விளங்குநபிமார்கள் புகழும்பொருட்டான்முன்னுள்ள
அவுலியாக்கள் சுகதாக்க ளரியபெரியோர் பொருட்டாலுந்
துவமேழுகிதே தூயோனே துலங்குநாகி ருனவனே
கவலைக்கிபலாய்கனெல்லாங் காணுகதற்றாய்மருமானே. (ஞ)

துன்பநீங்கி யறிவிளங்கும் தூயவேத பொருளாலி
லின்பமுன் பொருளாலே யினியவுள்ள பொருட்டாலே
யன்புபூ கபிபேயெம் மாகத்துயிரோ கையானே
வன்புமாற்றி நலவரிசை வண்மையருள்வாய் நகுமானே. (சு)

உள்ளங்கலங்கித் தத்தளித்தே யுணர்வுமயங்கி நின்னடியா
வெள்ளங்கண்ணன் மிகவோட வெருளுந்துயரமணுகாமற்
கொள்ளுங்கிருபை மவுலானு குதாயேவதாதேகப்பாறே
கள்ளநோப்கடங்கடங்கள் காப்பாய்காப்பாய் நகுமானே. (சு)

வதம்நிறைந்தகுறத்தொடும் விளங்கும்ஆயத்ததனாலே [நாற்
பா தும்பொருட்டால் மூமின்க ளுள்ளும்பொட்டா லானையி
போதம்பெருகுமுன்னுடைய புகழுஞ்சிறப்பின் ஆக்கினையாற்
கா தும்பலாய்க ளணுகாமற் காப்பாய்காப்பாய் நகுமானே. (சு)

வள்ளன்மகுழ தெனுகயினார் வழியிலொழுகி யுன்னுடைய
விளவுமார்க்கற் தனையெடுத்து விளக்குந்தீனோ ராகையினும்
நென் னநமறிவேமெய்ப்பொருளே தெளிவேயெங்கள்கண்மணி
யெய்ள்ளுமாபத் தணுகாம லின்பம்புரிவாய் நகுமானே. (சு)

அடியார்செய்யும் பிழை யெல்லாம் அனாமிறைநீ பொறுப
பதல்லாம், படியோர்வே னாயனுநயனும்நுள்
வோனே, நெடியோனும் நய பதனாய் நுந் தியுடையோ கு
கையினும், அடியாபலாய்க ளணுகாமற் குறைகடப்பாய் நகு
மானே. (சு)

முன்னுநீயேயுடையபொருண் முழுதுநீயே யான்டருளும்
பின்னுநீயே யிரப்பைபெல்லாம் பேணுநீயே யன்றியில்லை
பென்னுநீயே மேன்மேலு மென்றுநீயே கப்பறே
யுன்னுமடியார்க் கொருதிங்கும் வாராதருள்வாய் நகுமானே.

நபியுல்லாபேரில் முனாஜாத்து.

அலியெழுத் தொன்மமுன்றி யைந்தமா பேழுமாகி
அலிபினு லமைத்த பரி லறிவுமா யுகுதுமாகி
அலிபுக்குள் லாமுமாகி யம்முறைக் கலிமாவாகி
அலிபுக்குள் முனைத்தகீமின் அகுமது நபியுல்லாவே. (அ)

பகுற்றொரு நான்குமூன்றிற் பரிவுற விருந்துவல்லோ
னிகரருஞ் சமுகத்தற்று கெகிந்தினம் வணங்காரின்நீர்
மிகுபுகழ் தலங்கணன்கு மேவியெவ் வருவும்பெற்றே
யகமகிழ்ந் தொளிவாய்நின்ற அகுமது நபியுல்லாவே. (உ)

தகுத்துடன் பகுவுமின்றித் தன்னிடங் குறிப்பொன்றின்நி
அகதிபத் தென்னுமூச்சி யணிபெறும் வாகிதிப்பா
வகைநகிக் குறிப்பின்மேலும் வழியினும் பறுசக்காகி
முகமொரு மூன்றும்பெற்ற முகம்மது நபியுல்லாவே. (ங)

தவாபுடன் அதாபென்றொன்றாத் தன்னிலை யிருதத்தோயிம்
அவாவிக்கு மூன்றுமேலு மப்புற மூன்றினுக்கும்
பவாவித்த மகுலாக்கெல்லாம் பானிய கருவாய்த்தோன்வி
முவாப்பொரு ளாகிநிற்கு முகம்மது நபியுல்லாவே. (ட)

ஐமாலுடன் ஐலாலுமோதித் தாக்கிய நடுவிறீரூன்றிக்
கமாலியத் துடனே நூராய்க் கலந்திரு வினையின்பாலாய்
அமானத மெமித்தியார்க்கு மரும்பொரு ளனக்குங்கோவே
முமாவுரு வொன்றாய்நின்ற முகம்மது நபியுல்லாவே. (ஊ)

கயாத்துட னேழுஞ் சாந்த சனக்கிற் பதித்தேழாய்
விபாபிக்கு மட்சரத்தின் விளங்கிய பட்டையிட்டித்
தயாந்திய முத்தமேவுந் தாசிமே கர் மேதன்
ஐமயாநிந் தென்கொண்பா முகம்மது நபியுல்லாவே. (ஈ)

கையாடன் சற்றும்நாயன் கற்பனை சற்பனைக்குஞ்
செயிரறும்பொருளாயலந் தெளிதரும் விளக்காய்த்தோன்று
பயிற்றும் நபியேநுந்தம் பாதமே போதங்கொண்டேன்
நுய்லந் வேண்டிமைபா முகம்மது நபியுல்லாவே. (ஏ)

தவாத்துடன் கலமுந்தாங்குத் தவநிலை உவ்வுகமுலுமர்க்
கவாநிலை யெழுவர்தம்பாற் காட்டிமபல ரிருவரன்னா
ஒவாநின்ற விருபத்தெண்ம ருவர்களா னடக்குமாலம்
முலாப்பொரு ளிவையின்மூல முகம்மது நபியுல்லாவே. (அ)

தம்முடன் வதில்லத்தோடுத் தன்மையுங் கொண்டுவஞ்சம்
பம்மிய வடியேனுந்தம் பதமலர் கெதிபேயல்லா
லிம்மகி தலத்திலவேறே பெவருண்டு கருணைசெய்வார்
மும்முறை யுலகம்போதது மும்மது நபியுல்லாவே. (ஆ)

றகும்த்துக் குரியபேறும் நியாலத்தும் பொதிந்துநின்ப
அகமுற்ற மணியாய்கின்ற அகமதா மறுவாருக்கும்
பகுமுற்ற மூன்றினுக்கும் பரவிய பொருளாய்கின்றே
முகமொபத்த வள்ளலான முகம்மது நபியுல்லாவே. (க)

சுதுதுடன் நிலாஅத்தாவுந் துலங்கிய தகுவாவோடுந்
தகுதியுடு சபுறுமில்முந் தன்மையுங் கொண்டகோவே
அகுலொரு நான்கும்பெய்த அவ்வலு மாகிருகி
தகநிலை காசுமான முகம்மது நபியுல்லாவே. (கக்)

நெற்றினிற் பிறந்தநூலுஞ் சிறந்தெழு நானும்கேயுந்
துற்றத்தின் மீமுந்தேயுந் தொக்குறுங் குற்றத்தோடும்
மற்றத்தின் மற்றத்தாக மந்நெல்லாம் படை ததமூல
முற்றத்தொன் தில்லாவள்ளன் முகம்மது நபியுல்லாவே. (கக)

சகாதத்துங் கைபுக்கும் ரண் ணுறநடு தங்கியோங்கி
இகாதத்தி ரண்டினுக்கு மிறையென வந்திக்கோவே
கவாநிலை யாளனென்னை வம்பெறக் காவல்பூண்டு
முகாவலி கரத்தின்மேவு முகம்மது நபியுல்லாவே. (கங)

சதபிடம் பிறவாமுத்தந் தண்கதிர் மறைபாத்திங்கள்
கதமது தோற்றத்திபங் கமழ்ந்தலர் மாறுப்பூவே
நிதநிதம் பிகுறினோடு நிலைத்திடு மிறகுலென்ன
முதனிலை புரிந்தவள்ளன் முகம்மது நபியுல்லாவே. (கச)

லற்றத்தார் துனியாவென்ப தலைவிபா மாகிறத்தின்
கூற்றத்தா னவனைத்தேறிங் கொற்றவ ருக்கேனேசேர்த்துப்
பற்றத்தி லாக்கியென்னைப் பரிவுடன் காத்தல்வேண்மே
முற்றத்தொன் றில்லாவள்ளன் முகம்மது நபியுல்லாவே. (1)

தையிபா பாலமெங்குந் தகாரத்தை விளக்கிவித்த
ஐயனே மெய்யனையென் னாகத்தி னுயிராய்கின்ற
பொய்யில்லா னுண்மைத்தூதே புன்மைபன் பிணிகணீக்கி
மொய்யணி கிருபைநல்கு முகம்மது நபியுல்லாமே. (கச)

லாகிறாய் பாத்தினாகி நவநிதங் கொண்டுமுன்னம்
ஆகிற யவ்வலாகி அவற்றிற்குச் சகாதத்தாகி
யநிய கைபுமாகி அறிவுடன் நெளிவுமாகி
மொர்மா மயிலுமான முகம்மது நபியுல்லாவே. (க௭)

இல்முன் குதறத்தோடு மிறுத்ததுங் கயாத்துநான்கும்
நலமதி ப்பாருந்துங்குன்பா னனிபெற வெழுந்தழனறும்
பன்முறை படைக்குங்கோமான் பண்புறு மிறகுலாகி
முன்முறை யுதித்தகோவே முகம்மது நபியுல்லாவே. (கஅ)

காரினி லிருக்கும்போதிற் கலங்கபூ பக்கருக்கு
வாரியும் வங்கத்தோடும் வள்ளமு மழைத்துத்தந்து
நேரிய லாக்குங்கோவே நினைப்புட னறிவுமீந்து
மூரியி னருளும்வன்மை முகம்மது நபியுல்லாவே. (கக)

பகுமுடன் வகுமுந்துன் னும் பன்னிலை கியாலுஞ்சூழ்ந்து
மிருமஅகு லைநட்போதா வேண்டிய வருளமீந்து
தொகுந்தம் புகழேபாடத் துணைசெய்வி ரீணையில்லாத
முகம்மதே முஸ்தபாவே முகம்மது நபியுல்லாவே. (௨0)

காபிமாய் நிலைத்தவல்லோன் ககனரு மற்றுமுள்ள
மேயதோர் ஐந்துஞ்சொல்லு மேன்மையின சலவாத்தாசில
நாயினுங் கடையேனுங்க னவநிதங் காணற்காமோ
மயிலாக் குணப்பண்புள்ள முகம்மது நபியுல்லாவே. (௨௧)

காபுடன் கேபுமையும் ஐனுடன் சாதுமாகிக்
காபுடன் பேயுமாகிக் கரமுத் லைந்துமாகிக்
காபுடன் தூனுமாகிக் கலந்திமெ வாவுமாகி
மூபுவு னங்களான முகம்மது நபியுல்லாவே.

(௨௨)

லவுலாக்க ஆலமெல்லா நான்படை யேனென்றோதும்
அவுலாநீ ராகையாலும் அறுவாகுக் குயிரீராவே
கவுலான துள்ளநோக்கிக் கட்கடை பென்பானோக்கு
மவுலா அலாமுறூதி முகம்மது நபியுல்லாவே.

(௨௩)

மாலிக்காய நின்றவல்லோன் மணிமுத்தாய் விளங்கினமை
நாலிக்கா னவர்களகாணுங் காட்சியாய்த் தவங்கள்செய்யுங்
கூலிக்கா தரவுள்ளோனைக் கொண்டிப்ப வேன்மெய்யா
மூலக்கா ரணமாய்நின்ற முகம்மது நபியுல்லாவே.

(௨௪)

நூறினிற் பிறந்தகோவே தும்பத நம்பும்பையல்
நூறினா டைம்பானுள நோக்கிய இசுமினுள்ளே
வேறினா டில்லாவண்ண மேவிடச் செய்யவேண்டு
மாறிலை யாகிநின்ற முகம்மது நபியுல்லாவே.

(௨௫)

வதுத்தெனு பிறையோன்பையில் வருமொழி தானாய்நின்றே
கதிதுகள் பலவும்போற்றுங் காத்திமூல லன்பிபாவே
ரதிதுள்ள ஆலங்காக்குஞ் சையிதே பெளியேன்பாவின்
மதாயிது புரியுமையா முகம்மது நபியுல்லாவே.

(௨௬)

காதியாய் முகையினுலிக் காலிக்காய் றுதிக்காகி
ஆதியாய் நின்றவல்லோ னருளிய விருதுநடங்குங்
நீதியாய் நின்றகோவே நெறியிலான் தனக்குவெற்றி
முதுனா யனிக்கவேண்டு முகம்மது நபியுல்லாவே.

(௨௭)

யாதுட னினைவும்பூண்டி யாவர்க்கு முதலாய்நின்ற
வேதியர் மூவருக்கும் விளக்கென விளங்கியொங்கும்
போதாம் பெருகுமையா புன்மைபன் றுன்பமெல்லா
மோதிடா தகற்றவேண்டு முகம்மது நபியுல்லாவே.

(௨௮)

இருவகை யெழுத்துமீனி னினமுமான் கவிதைசொல்லுந்
திருவகை யெழுத்துமீனி னினமுமான் கவிதைசொல்லுந்
கருவகை யெழுத்துமீனி னினமுமான் கவிதைசொல்லுந்
மருவகை யெழுத்துமீனி னினமுமான் கவிதைசொல்லுந்

முற்றித்து.

நபியுல்லாபேரில் ஒருபாவொருபுது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சத்தத்திருப்பயத் தாமறைநாதன்முன் வல்லமையாற
சத்தத்திருப்பயத் தாமனத்திற்பெருந் காந்தமதிந்
பத்தத்திருப்பயத் தாமருநேசப் பலனருள்வீர்
முத்தத்திருப்பயத் தாமனப்பாத முகம்மதுவே. (க)

அழக்கப்படிப்பித்த நாட்டியதிமையி னுலுணர்வே
மழக்கப்படிப்பித்த னுயலையாது மனதிரங்கிப்
பழக்கப்படிப்பித்த னுசையின்வஞ்சி பணிந்துவா
முழக்கப்படிப்பித்த நாயகமேயெம் முகம்மதுவே. (உ)

செப்புவிக்கும்மிட மேழமுறைபச் செயவிலதா.
லப்புவிக்கும்மிட மேசக்கும்பொழு தவ்வினைக்
டப்புவிக்கும்மிட மேகலிமாமொழி தந்தருளீர்
முப்புவிக்கும்மிட மேகவருமெம் முகம்மதுவே. (ஈ)

பிடிக்குஞ்சாமட வாரணத்தர் பெரும்படையு
மிடிக்குஞ்சாமட வாரணத்தி யிசைபடைத்தி
ரடிக்குஞ்சாமட வாரணமது ஷைக்கடக்கு
மிடிக்குஞ்சாமட வாரணியேத்து முகம்மதுவே. (ச)

மன்னிற்கவந்த னடித்துமிழ்மேனிமென் பூமகனாற்
பொன்னிற்கவந்த னடித்துணர்நுந்தம் புறத்தடைந்தோன்
பின்னிற்கவந்த னடித்துதிமன்னிர் பெரும்படையு
முன்னிற்கவந்த னடித்துயர்வேற்கை முகம்மதுவே. (ஊ)

அதிரும்பலனை யகத்தருகாமதத் தம்புவியோ
பெதிரும்பலனை யகத்தரும்பெற்றி யிவையபனிமி
னிதிரும்பலனை யகத்தருமைச்சர ணைமீதுநின்றன்.
முதிரும்பலனை யகத்தருள்சோதி முகம்மதுவே. (க)

ககத்துக்கவலைக் கணியுறுவேடன் கறுவியிட்ட
அகத்துக்கவலைக் கணியடர்மானி னறிவுழற்ற
மகத்துக்கவலைக் கணியற்றுரும்பின் மனத்தினென்றன்
முகத்துக்கவலைக் கணியருடாரு முகம்மதுவே. (க)

திருக்கதாப்பர மார்க்கவுணர்வினச் சிந்தையினுட்
நெருக்கதாப்பர மாகவுணர்க்கு முயர்நிலே
பெருக்கதாப்பர மானந்தநாளும் பெரும்புகழே
முருக்கதாப்பர மாதாதுதிக்கு முகம்மதுவே. (அ)

அரணத்தமரு மரபத்தளமு மழித்தனிகள்
கரணத்தமரு மரபத்தகையுங் கணியுயத்தி
நிரணத்தமரு மரபத்தவமு மியைவித்தா
முரணத்தமரு மரபத்ததோத்து முகம்மதுவே. (க)

தித்திப்பதத்துக் கரும்பயலாச்செழுந் தென்மறைகள்
சித்திப்பதத்துக் கரும்பயலோய்வினை திகழுகின்
சுத்திப்பதத்துக் கரும்பயலாகித் தொடர் றுள்வீர்
முத்திப்பதத்துக் கரும்பயனான முகம்மதுவே. (க௦)

முந்நிந்து.

நபியுல்லாபேரில் இன்னணைசை.

*

பூவுலவுவாசம் பொருந்தியபோ லெவ்வுயிர்க்கும்
பாவுலவுமாதி பராபரன்முன் னன்மணியாய்
மேவுலவியெல்லா மிகவாக வந்துதித்த
மூவுலகுங்காக்கு முகம்மதுந்த ருல்நபியே. (க)

தித்தமன வஞ்சகமு நெறிகேடுந் தீவினையும்
பத்தியுடனபூண்டகி லு பையன்முகம் பார்த்தருள்வீர்
கத்தனருளா ஸ்மியார் கவலையறக் காத்தனக்கு
முத்தியுயர்யக்கா முகம்மதுற்ற சூல்நபியே. (உ)

என்போலப் பாவியர்க ளெத்தனைபேரானு
முன்போற் கிருபையுள்ளா ரொருவனாயுங்காணேனே
பெரன்போ லருமணிபோற் பூங்கனிபோலியாவருக்கு
முன்போலுதித்த முகம்மதுற்ற சூல்நபியே. (ஊ)

காதாடுங் கன்னமன வஞ்சியர்கள் கஞ்சமுத
மீதாடுமொசைவினை பே லாட் லெவ்விதமோ
சோதாடுபுன்காபிர் கொண்டகிலைப் புண்ணிவிழ
மூதாடுமின்சொன் முகம்மதுற்ற சூல்நபியே. (ச)

ஊரார்மனநோவ வுற்றார் மனநோவப்
பேரார்மனநோவப் பேதகத்தார் போதாரோ
சீரார்மறைநாவின் செங்கனியா லீவ்வுலக
மூரார்புகழின்மக்கா முகம்மதுற்ற சூல்நபியே. (ரு)

வன்மதியார் செய்வினையால் வண்மையிலாதாகழ்தப்
பன்மதியா லெண்ணெ யெண்ணிப் பொங்கியுள வாடுவனோ
நன்மதியே பூம்பாத நாடிவந்துதாழ்ச்சிசெய்யு
பன்மதியே பேறமுன் முகம்மதுற்ற சூல்நபியே. (சு)

இழுக்காளர் வஞ்சகமுந் தீவினையுடையவந்தொரு
வழக்காளர் மனமனை கடைகொண்டு குடாரோ
மழைக்கா லகராபி வாய்ந்தவனமட்டாக
முழுக்கா ரணங்காட்டு முகம்மதுற்ற சூல்நபியே. (ஏ)

வேதநெறி யாதியுண வித்தாகமுத்திகிலே
பேதநெறி யென்றவொன்னார் பேரலைந்துபாராரோ
காதநெறி வீசமுயர் கஸ்தூரிமேனியுங்கண்
மூதறிவுநல்கு முகம்மதுற்ற சூல்நபியே. (அ)

திக்கலருங் கீர்த்திமதி செல்வமுடன்பெற்றாலும்
 அக்கன்றன் பெற்றும் மருள்பெறுத லெவவிதமோ
 மக்கநகர்வந்து மதினநகர் நல்லரசு
 முக்கியமாய் நின்றவெங்கண் முகம்மதுற்ற சூலநய்யே. (க)

மறையோர்நெறியோர் வழிபோர் மொழிக்கிழியே
 சூறையோர் சூறையோர்கள் கொண்டலைவ தெகநாளோ
 நிறையோர் சபையிலுழை நிற்கைசெய்தோ எவர்காலு
 முறையோது மெங்கண் முகம்மதுற்ற சூலநய்யே. (க)

திங்குடைய வஞ்சகாதஞ் செய்கையினு லுள்ளயாது
 பாங்குடனையெந்நாளும் பரதவிப்பெ ல்விதமோ
 தெங்கமழுங்குங்குமப்பூஞ் செழும்புயத்திர் வாய்வழங்கா
 மூங்கனுயப்பக்காத்தருளு முகம்மதுற்ற சூலநய்யே. (க)

பொற்காட்டுநன்மேனிப் புன்காவிதந்தநகை
 வற்காட்டிக்கண்காட்டிம் வஞ்சியர்க்கேபாவேனோ
 வீற்காட்டிமவெள்ளிமுடி மேற்காட்டிச்சிபுரில்கு
 முற்காட்டிமப்புடைய முகம்மதுற்ற சூலநய்யே. (க)

பொய்யுண புஞ்சுதும் பொல்லாங்கு நந்தசையுங்
 கையுனாகே னுந்துனியாக் கையுனாய் வாவேனோ
 பையரசுப்பேசிப் பணிந்தழகுபெற்றுவா
 மொய்யுணகொடுத்தாளு முகம்மதுற்ற சூலநய்யே. (க)

சமச்சுடையமேன்மைகொண்ட யுழிப்பெயர்கொண்ட
 வழக்குரைக்குமொன்று மிதிவெள்ளையோ
 வழக்கரைகொணமாவதனு லோராயிரர்க்கு
 முழக்கிவித்தகாரணத்தின் முகம்மதுற்ற சூலநய்யே. (க)

வேட்டமுறமேவும் விபரமுடன் கொஞ்சிநயங்
 காட்டமுதவாய்மடவார் கணவலைப்பட் டேங்குவனோ
 காட்டகத்தின்வேடன்மதி காணப்பவி நேர்வழியே
 மூட்டவருணமூட்டிவித்த முகம்மதுற்ற சூலநய்யே. (க)

புன்னெஞ் சிரக்கமில்லாப் பொய்யுனாயார் பாற்சென்றென்
 னன்னெஞ்சி னாவலெல்லா நச்சியிட லெவ்விதமோ
 கன்னெஞ்சிற் கொண்டோரைக் கைதாங்கும் வள்ளலுக்கு
 முன்பொஞ் சுரைத்தழைக்கு முகம்மதுற்ற சூல்நபியே. (கசு)

முற்றிற்று.

க. லுறுநபிபேரில் ஒருபாவொருபஃது.

திருவாய்மாமனைத்தினுக்குஞ் சிறந்தவொளிவாய்த்தெளிவாகி
 மருவாய்க்கையு மிகமுருவி. மலிந்தவுயிர்க ளிடையரிய
 கருவாயமைந்த மனமன் கருணைநபியா யெந்நாளு
 முருவாயுயிராய் நின்றோங்கு முணமைகிலுறு நன்னபியே. (க)

எறியுந்திசைக்கும் புலியிடத்தி விருக்குமனுடர் பல்லருக்கு,
 மறியும்பொருளாய்க் காத்தோம்பி யரிதாய்நோக்கும் பெரு
 ங்கருணை, செறியுமதியீர் வண்மையெலாஞ் சிறந்தகர்த்தி ரக
 முணராச், சிறியார்க்கன்பு மிகவுதவுந் தெளிவேகிலுறு நன்
 னபியே. (உ)

துடரீன்பலத்தி னுள்ளமெல்லாஞ் சோர்வுற்றறி மடிகலங்கி
 யிடலினுமுன்ற சிறியவர்கட் கினிதினெதிர்வர் துரைத்தருளு
 மடலசேர்பெருமை யுடையீரெழ் மாகத்தூலஞ்ச் சிருணுவே
 கடல்குழிவு மற்றிடமுங் காக்குங்கிலுறு நன்னபியே. (ங)

எண்ணங்கலங்கிநினைவுபிந்தே சிரங்கும்பறநெுன்றில்லாமல்
 வண்ணங்கலங்கு மரக்கலத்தும் வந்தாதரவுஞ் செயுங்கோவே
 பண்ணுமிழிவு கோலத்திற் பலர்க்குமறிய வொருகப்பல
 நண்ணுமபகைஞர்தனைக்காக்கு நவஞ்சேர்கிலுறுநன்னபியே.

மெய்மையுடைய வொலிமார்கண் மேன்மையுரிய ராகவீமை
 யைமையேவ னிதமுருனி யழகாம்பெருமை தருங்கோவே
 கைமையுடைய மூசாதங் கருத்தின்மகிழ் பல்லோனுஞ்
 செய்மையறிவின் மிகப்போற்றாஞ் சிறந்தகிலுறு நன்னபியே.

காற்றுங்கடலு முறுகுறிப்புங் காணதிருக்கு மப்போதும்
வேற்றுத்துறைபு மறியாத வேளைதானு மாதரிக்குந்
தேற்றப்பொருளே நிலையுயிரின் சிறந்தபுனலே மிகவுண்டு
போற்றப்பொலிந்தமணிவிளக்கேபுகழ்சேர்கிலுநுந் நனியே
அச்சமகற்றித் துயரகற்றி யகந்தைபகற்றி மேனிலேயி
னிச்சைபெறவே யுதவிபுரிந் தின்பமருளு மணிமதிபே
யுச்சப்பொருளாற் படுஞ்சுவரை யுயர்த்துத்திமேன டக்கும்
விச்சைவிளக்கு நாயகமே வென் டிலுறு நன்னபியே. (எ)

வாரியிடத்து மலையிடத்தும் வனங்களிடத்துந் தீவரத்தும
பாரினிடத்து மற்றிடத்தும் பாதுகாத்த ன்நிதிகாக்குந்
காரினையகொடைக்காகக்கையைக்கொடுத்தாவிலைப்பட்டுச்
சீரின்மீண்டபெருமானே செய்யகிலுறு நன்னபியே. (அ)

வாசமருவு முளத்தாலு மலர்ந்தவரிசை யொருவேந்த
னேசமருவி யுறவமைச்சாய் நினைவினின்ற வறிவுடையி
பாசமகலா வெளியோர்கள் பரத்தினுந் மிகவாய்ந்தே
தேசம்புகழ்க் காத்தோம்புந் தேவேகிலுறு நன்னபியே. (க)

கடையுங்கட லுங்காட்டகத்துங் கலந் தமிரனுகெடலிடத்துந்
தனாயினில ம பெருங்கோவே தவத்திற்சிறந்தநாயகமே
யனாயிரவாகுந் பேரரசா யரியபொருள்கள் கைப்படுகி
நினாயின்மனுடா தமைக்காக்கு நீதிகிலுறு நன்னபியே. (கஉ)

திசைநிலைவனுஞ் செல்லிடத்துந் திகைந்தவிடத்து மெ
ளியவரை, நசைகொண்டதவி புரிந்தாளு நண்புபெருகும்மே
ராசே, யிசையும்பொருள்கண் மிகவுணர்ந்தே யென்றுமுயிர்
பெற் றினிதிருக்கும், பசைகொணியே யுண்மதியே பலனே
கிலுறு நன்னபியே. (கக)

முற்றிற்று.

முகியித்தினுண்டவர்பேரில்முனாஜாத்து

அகதியத் திருந்தசோதி யடங்கிலா வுகதத்தாகி
மிகுபுகழ் வாகிதிய்பா விளங்கிய வொளிவாய்நின்ற

நகைவளர் ஹக்கானேன்பானலன்கொளும் பொருளேளற்றாக்
கனமும் புனியும்போற்றுங் கவுதுயா முகியித்தினே. (க)

பாத்தினும் லாகிருகிப் பார்வைபுங் கேள்விபாகி
யேததேதோர் வாசமாகி யெடுத்ததோ ரின்பமாகித்
தோத்தினு் செய்யக்கூடாச் சொருபமா யமர்ந்தசோதி
காததததார் வடிவாய்வந்த கவுதுயா முகியித்தினே. (உ)

தபாவத் தென்றில்லாநாயன் நனதிற்ப் மேவிவாமும்
கபுள்ள தாறுல் சூல்திம னமணித் தொடடினகிதில
புதுடன் றுயில்செய்கோவே தாக்கத்தில் லாதவேளை
கவலத்தை யகற்றுபையா கவுதுயா முகியித்தினே. (ங)

தாலியாய்த் தாலிதாகிச் சாற்றவு மடங்கானாகி
மோனியாய் காத்திக்காக்கி முகமுட னகமோடங்க
மேனியாய் ஐசுமாமுன்ன மிதாலுமாய் நின்றவென்றன்
கியானியா யிலகும்வாழ்வே கவுதுயா முகியித்தினே. (ச)

ஜாயிகம் வாஜிபோடு முஸ்தக்கீ லானகோலம்
ஜாயிக முஸ்தக்கீலுந் ஜாயிசாய் வாஜிபாகும்
பாயிரு மென்றுசொல்லப் பவுசுட னறிவனாகக்
காயிசை யுகற்றுமையா கவுதுயா முகியித்தினே. (ரு)

காமிலா யிருப்பதென்னே காபிலா யிருப்பதென்னே
ஜாமிலா யிருப்பதென்னே சாரிமா யிருப்ப தென்னே
காமிலா யிருப்பதென்னே நானில முழுதூந்தாங்கள்
காமிலா யிருப்பதாலே கவுதுயா முகியித்தினே. (க)

காதிமாய் நானுந்தங்கள் நதமென்றன் மலைமேல்வைத்து
காதிமாயிருப்பதென்னே காடின போகளுள்ளம்
புதுமாய் நுதுமாகி யெங்குமோர் பொருளாப்நானும்
காதிமாய் நின்றகோவே கவுதுயா முகியித்தினே. (எ)

தாயிமா யிகமதுசொல்லுந் தருதியு முண்டபானுகில்
வாயுமாய் வாயுமாய்மேல் வழிவிடு நாவுமாகிப்

பாயமா யின்பந்துபுக்கும் பரிசுமாய் நிறைந்தகோவே
காயுமா யானுமையா கவுதுயா முகியித்தினே. (அ)

தாத்தினில் சிபாத்துமாகித் தகைமையு முடையலுசி
லேந்ததோ நிறுதுஞ்சேர்ந்த அருவாலும் அபுகாலும்பால்
பாத்துது முடம்புந்குடிப் பல்வினைக் காளாகாமற்
காத்தருள் புரியவென்றுங் கவுதுயா முகியித்தினே. (ஆ)

றத்தல்லா மீட்சியில்லா றப்பெனும் பெரும்பேரில்லா
வொத்தெனு மிறையோன் யார்க்கு கத்தனுமெனுமோர்சத்த
மத்தல்லால் லேறுமுண்டோ மானிடர் துன்பத்திறகுக்
கத்தனு யிருப்ப தென்னே கவுதுயா முகியித்தினே. (க)

சாயிதா வினையினுந் தயங்கியே நெறியில்லாமல்
பாயிதாக் காணுதாலோ பழையதென் றெண்ணத்தாலோ
நோயிலா வாழும் வாழ்க்கை நுண்மையா மையாமெய்யாக்
காயிலாக் கிருபைசெய்யுங் கவுதுயா முகியித்தினே. (கக)

சுறையிறும் வெளியுமொன்றுய்த் தாங்கிய பெரியோனுள்ளந்
தறையிறுய்த் திரண்டசோதி தங்கரிப் பானதாலே
மறையிறு னாதையோர்செய்கு மனமதி லாக்கிவித்த
கறையிறில் கருயிறேநீர் கவுதுயா முகியித்தினே. (கஉ)

ஷாகிதுக் காளபோகன் சாட்சியா மல்லால்வேறு
மாகுவா நுண்டோவாயா லறைசுவார் கலிமாப்போலாம்
வாகுட மடிமைநோதல் வழியிடஞ் சோரச்செய்யுங்
காகிறே காதிரிய்யே கவுதுயா முகியித்தினே. (கங)

சிபாத்தொரு ஏழுஞ்சேரா சிபாத்தொரு ஏழுமேழாய்
கபாத்தரு மறுத்தவாவுங் கலந்ததோர் தோற்றமேழும்
ஓபாறகு மான்றன்னுனை யுடையவே சேராததுன்பக
கபாடத்தை யகற்றுமைபா கவுதுயா முகியித்தினே. (கச)

லிறுநினுன் மனங்க்கினுந்து நினைத்துள முருகிக்கண்ணம்
கிறுறொடு மருவிபாயச் சிசுமெல்லாந் துயரமென்னு

முருதுள வின்பந்துய்ப்ப முடுகுதல் தகுமோவென்னுள்
கருறுட னமருங்கோவே கவுதுயா முகியித்தினே. (௧௫)

கூர்கிறு கியதோர்மாது தனதுறு மைந்தன் செற்றுப்
பேர்கவே யழுதவேளை புகழுட னெழுப்பியீந்த
போகாழ் வுடையகோவே புண்ணியப்பொருளே யென்றன்
காசநாய் போக்குமையா கவுதுயா முகியித்தினே. (௧௬)

வல்முலே நடந்துநித்தஞ் சொல்லொண்ணுப் பாவந்தேடி
இல்முலே யிணங்காதா னெடுத்தோர் பிணியால்வாழ
நல்முனு ஜாத்துஞ் செய்ய நல் தெரி யாதபாடிக்
கனமநோய் போக்குமையா கவுதுயா முகியித்தினே. (௧௭)

பூரிபி னுனபேர்க ளடங்கலுந் துதிக்கத்தக்க
நேர்மையே கொண்டபாத நினைக்குமுன் ஐனனபாவந்
திருமே தங்கனகர்திம் செல்லகு வாலேப்பார்க்கக்
காருமே கடைக்கண்பாருந் கவுதுயா முகியித்தினே. (௧௮)

காமிதுக் கிருக்கவெண்ணுந் கருத்துள்ள செய்கைக்கூவி
வாணா கேட்பதாக மருங்கினில் விடுத்துத்துன்பத்
தீயினே யகற்றிவிட்ட தேவரீர் திருப்பேராணை
காப்பினிபோக்குமையா கவுதுயா முகியித்தினே. (௧௯)

யருமில்லா தொருஜின்கொண்டு போனதோர் பாவைதன்னை
யகமியப் பொருளைச்சொல்லி யவடந்தைக் கறிவித்தின்ப
மிகையுடன் நேவைக்கண்டு மெல்லியுந் கிடைக்கச் செய்த
ககுதியே சரணமையா கவுதுயா முகியித்தினே. (௨௦)

குற்றத்து ஐனியாகக் குவலயத் துதித்தவள்ளல்
துற்றத்துல் பைலாவானோர் பேர்வழந் தோற்றமல்ல
மற்றத்து நாமஞ்சொல்லில் வருமொரு வகவியென்றி
கற்றத்தொன் றிலாதகோவே கவுதுயா முகியித்தினே. (௨௧)

பிதுநீர் ஐசமுமநீரோ கைனுநீர் கல்புமநீரோ
சபுகுமநீர் மிதா லுமநீரோ சுனதுமநீர் பாலுமநீரோ

அபதுமரீர் அலுமரீரோ ஆலிமரீர் இல்முமரீரோ
கடினுமரீ ரானகோவே கவுதுபா முகியித்தினே. (22)

லயிலா காவலுக்கி நாட்மியில் லல்லா தன்னில்
கூயிறு தத்திப்பூட்டிக் கூட்டித்தம் பன்னிரண்டின்
மாயில்லா தத்தைச்சேர்த்தி மன்னிய கலபி லுள்ளி
காயில்லா திருக்கச்செய்யுங் கவுதுபா முகியித்தினே. (23)

மீமதே முகம்மதாதி முகம்மதே அருமதாதி
மீமில்லா தவுதுமாகி மேவசுமன் மெழுத்த னின்றும்
ஆமெறுந் தெனியந் சொன் அமெறுந் தக்கதநதான
காமிதுல் கம்துமரீரோ கவுதுபா முகியித்தினே. (24)

நூறுனி னூறுமநாறில் துண்ணிய புனலுமரீரிற்
கூறிய மணலுமண்ணிற் குறித்தெழும் ஆதமாகித்
தேறிய இசுக்கஹுவாத் தியங்கிய வெடுக்கமக்கள்
காறியெயெடுநிலுநாளுங் கவுதுபா முகியித்தினே. (25)

லுயிலெனு நாகந்துன்ப முயரத னின்பமாக
மயமுறு மிருளும்வெள்ளி மருவின் விளையும்பற்றி
நயமுற வ்வேட்கைவைத்தால் நாடிய நபுசுசிக்கி
கயமுறு மாகாக்காருங் கவுதுபா முகியித்தினே. (26)

கூவதே கையுமாகிக் கூவதே கவிலாகிக்
கூவதே காதிறுசிக் கூவதே சமீதுமாகிக்
கூவதே தபீறுமாகிக் கூமுத்தக் கல்லிமாகிக்
கூமுரீதானகோவே கௌதுபா முகியித்தினே. (27)

எய்தே மூலமாக எடுத்ததோர் நூகுமேவுங்
காபுல மிதனைக்கானகி கருத்துட னறிவுநல்கி
மேயுமேன் திங்குற துமீறிய கிருபைநல்கிக்
காபுமாயாளுமையா கவுதுபா முகியித்தினே. (28)

வானவளர் வெள்ளியென்ன வரிசையி னிருபத்தேழாய்த
தான்வரு மெழுத்துப் பற்றித் தகுதியின் பாடல்செய்தான்.

கோனருள் அப்துல்காதிர் கொண்டன்மென் கபிடலெய்ப்பை
தெனினு மினியபின்னே செய்கப்துல் காதிநன்றே. (உச)

முந்நிந்நு.

முதியத்தீஞண்டவர்பேரி லின்னிசை.

ஆதிபரு ளோங்கு மண்ணனபி பேரரெனப்
பூதலங்கலெல்லாம் புகழவரும் புண்ணியமே
மாதவங்கள்செய்யு மகத்துவர்கள் கண்மணியாய்
காதகல வந்துதித்த கவுதுமுகி யித்தீனே. (க)

உள்ளமிகக்கலங்கி புண்ணுதுணர்வழிந்து
தள்ளுந்துயரநம்பத் தாங்காதுழல்வதுவோ
கொள்ளுகொள்ளும்வெம்புதக் கொடுமையொடுவஞ்சகமுங்
கள்ளமெல்லாம்போக்குங் கவுதுமுகி யித்தீனே. (உ)

ஊக்கவித்ததளாநீழ யோயாது பழங்கவலை
பெய்க்கமதுகொண்டடியா ரேங்கித் தயங்குவரோ
தெக்குமுயர்மெய்ஞ்ஞானச் செழுஞ்சுடராயிவ்வுலகங்
கவுதுதற்குவந்துதித்த கவுதுமுகி யித்தீனே. (ங)

நெஞ்சமிகக்கலங்கி நினைவழிந்துதும்மடியார்
தஞ்சுமொன்றுங்காணரிதாய்த் தவக்கங்கொண்டு நிற்பாரோ
மஞ்சுதவழ பூஞ்சோலை பகுதாது நாயகமே
கஞ்சமலர்த் தாளாருஞ்சு கவுதுமுகி யித்தீனே. (ச)

சிறிதித்துச்சிந்ல்த செயலழிந்துதும்பாதம்
வந்தித்துமுள்ள மறுசிக் கலங்குவதோ
சந்தத்துத் திண்டோட்டாதிபரே நன்மையெல்லாம்
கந்தித்த நாயகமே கவுதுமுகி யித்தீனே. (சி)

வெம்பித்த வஞ்சனைபின் வெங்கடியா லுள்ளமெல்லாஞ்
சம்பித் தவக்கங்கொண்டு தத்தளித்து வாடுவவோ
தம்பத்தின் வந்துதித்த தாபரமே பன்மைமெல்லாங்
சம்பிந்து நின்றவெங்கள் கவுதுமுகி யித்தீனே. (சு)

வாட்டம் படமனமும வன்மைபட வுள்ளமெல்லாம்
கோட்டம் படவடியார் கொண்டதுப ராற்றுவரோ
பட்டம் படமகிழுச்சி நல்லுடல் வனம்பெறவே
பாட்டம் புதிந்தியே கவுதுமுகி யித்தினே. (௭)

நீரா றெலித்தீதாட் நெஞ்சகத்துங் கண்ணிடத்துங்
கோராற்றி னுலெனியோர் கொள்ளுந்துயர் போக்குமையா
பாருநுந்தீர்த்திப் பதிஜயிலான் மன்னவரோ
காராரு நன்கருணை கவுதுமுகி யித்தினே. (௮)

மைந்தரொடு மெந்தையரு மக்களொடு சுற்றங்களுந்
தந்தமன மேவெறுக்குந் தற்காலம் போக்குமையா
சிந்தைவன ரானந்த ஜெயிலானி ஈன்னகரா
கந்தமலர்த தாளருளுங் கவுதுமுகி யித்தினே. (௯)

கோப்புடைய வெங்கடியின் கோட்டியணு வுமமணுகா
நீப்புடையா ரும்மையல்லா னீணிலத்தில் வேறிலையே
ஏப்புடைய பூதமெல்லா மெப்புறத்து நாடாது
காப்புடைய வல்லவரோ கவுதுமுகி யித்தினே. (௧௦)

ஓராயி ரத்தினுங்க ளுயர்நாம மேபுனாத்தாற்
நீராத வன்மையெல்லாந் தீர்த்துமுன்ன மெய்துவனென
ஓரா ரமிர்தமொழி யப்படியா மிப்படியேன்
காரா தவப்பேறே கவுதுமுகி யித்தினே. (௧௧)

முற்றிற்று.

முகியித்தினுண்டவர் பேரி லாகிரியவிருத்தம்.

*

சீருஷகருணையா லெவ்வுலகு மெந்தெந்த ஜீவஜெந் து
மிகழுவே செய்துநந் நிலையோ நெகராக்கு முறைவாழி தே
டரிய மெய்யமைவாழி, பாருலவு மன்பதைகண் மற்றவைக்
கனார்வழி பயிர்நுநற் கதிபெறுகுவான் - பண்ணரிய மறை
கொண்டு தூதாடி வந்தநம் பார்த்திவர் முகம்மதுறகூல், பெ

ருஷ தவமென்ன வருகின்ற பெண்பிள்ளை பெற்றபிள் னைப்
பேராய்ப் - பேதகத் துழல்கின்ற சிறியோர்க ளுறுதி
பேறெனவருங் குரிசிலே, மூரியந் தவமன்னர் வாழநகர் பகு
தாதின் முசுடரி னின்றிலங்கு - முகியித்தின் முகியித்தி னெ
ன்மெவரு மேத்தவரு முகியித்தின் முகியித்தினே. (௧)

நன்னெறி பிழைத்துமற் றெந்நெறியி னுஞ்சிந்தை நனி
கொண்டு வன்மையதனால் - நாரிலத் துறுபண்ட மேனயத்
தவையென்ன நகையுண்டு திரிபுமெனியோர், புன்னெறி யி
னைப்போக்கி யறிவா லெடுத்துவளர் புகழ்நெறியி லாக்குமா
சே - புண்ணியத் துமையிடையி னண்ணிட னுத்தகை புனை
ந்துவினை யாடுமொலியே, சொன்னெறியி னுக்குமமை யாத
வ் னமைத்ததொரு தொல்லைவிதி யைக்கனவெனத் - தோற்
றிவித் தறியாத காரணம் வினைத்தமையச் சோதியே யாதிகு
ருவே, முன்னெறி விளக்குமுழு மதியமே பகுதாதின் மீழ்ம
ணியி னோங்குரிதியே - முகியித்தின் முகியித்தி னென்மெவ
ரு மேத்தவரு முகியித்தின் முகியித்தினே. (௨)

கண்டபல வினைபுறுதி யானடைகள் கணியாது கருதாது
மயலுமனமுங் - கபடமொடு வஞ்சகமு ரிந்தைபல ஞாயமுங்
கணியாது கணியுமுண்டங், கண்டனையி லாதமத கரிபென்ன
கண்டவெளி தனிலேறு மகவிரமுங் - தகையுடைய முதிய
ர்க டம்மோ டெதிரக்குமொரு சண்டாள வன்குணமுமே,
காண்டவன் கடைகெட்ட பாவிபான் றுபரினெழு கொடு
மைக்கு ணின னுழல்பவன் - கொண்டாடி தும்பாத் தகதியாக
வந்தனன் குளிரன்பு தந்தருளாகுவீர், முண்டக் கலந்தது - ஞ
சூழமுயர் பகுதாது முதுநகர் புரந்தவொலியே - முகியித்
தின் முகியித்தி னென்மெவரு மேத்தவரு முகியித்தின் முக
ியித்தினே. (௩)

பாதகத் துடரினான் மரியாதையின்மையாம் பலபோகமுந்
யத்தலாம் - பவகாரி பென்பதா லவகேடு நிலையினம் ப
லனுறுதி யொன்றுமில்வாம், ஞேதகப் பன்மைபான் மடமா
த நுறவினம் துதிமுறைகள் பேணவிலதாம் - சோர்வுதரு பி
ணிகளா வீர்வழி தனம்பலாம் நுயரமெனு மொருபான்யான்,
மீதகத் தருளின லன்பின லாளுநவ மிக்குடைய குருநாதோ-
மேத்தவரு நும்பாத வுபயமே யபயமினி வேறில்லை வந்த
டைந்தேன், மோதகத் துணியினால் வெகுநோய்க டுர்த்தவா
முதியபகு தாதினரசே - முகியித்தின் முகியித்தி னென்றெ
ரு மேத்தவரு முகியித்தின் முகியித்தினே. (ச)

வாடிமெலி பவிர்போல வெரியிலிடு தனிர்போல வலையிலி
டு பறவைபோல - வளியிலுழல் புண்போல நிலைதவறு மதி
போல வறுமையட ரிளமைபோல, வொடிமறு குழைபோல்
குழியிற்விழு கரிபோல வொளியினதி ராவுபோல - வுணர்வு
நிலை தடுமாற வுடலினிலை தடுமாற வுறுதிபெற வழியின்றியே
தேடியுண குழறிநூற் திருமுகத் தோற்றமே தேறுமா தார
மெனவே தெரிசிக்க வந்தனன் வந்தனன் னன்பினருள் செய்
குவிர் சமயமிதுவே, மூடிய வருந்துயர்க ளியாவுமகல் விதந
புகழ் முதியபகு தாதினரசே - முகியித்தின் முகியித்தி னென்
றெவரு மேத்தவரு முகியித்தின் முகியித்தினே. (ரு)

சுத்தமா தவரொருவர் லவாதை சபையினிற் சுகமாக வ
ருள்செய்தவா - சோரனுக் குள்ளஞ்ச முறைநீக்கி யொலிய
யத் துலங்கவா மருள்செய்தவா, சுத்தமார் பறவையைத் த
ண்டாகக் கடிவிரோடு தானேக வருளசெய்தவா - தடைகொ
ண்ட முடவனுக் கடிபிணிக ளற்றவுட றந்தறிவு மருள்செய்
தவா, சுத்தனோ டெப்போது மகலாது தெளிவாம் கலந்தடி
யர் தமையாளுந் - காவல்கொண் டிலகத்தை யொருநொடிப்
பொழுதிலே கண்டுணரு மென்றண்மணியே, முத்தியே யா

யநகர் பகுதாதின் வள்ளலே முறைகேட னெனையாங்குவர் -
முகியித்தின முகியித்தி னென்றெவரு மேத்தவரு முகியித்
தின் முகியித்தினே. (க)

உடலெரிவு ஷசகால்க னெரிவுநெஞ் செரிவுமுட னுலாத
லொடு வெப்பமுழுவ - முட்காந்த லதிகார் மீளையொடு பா
ண்டுகய மூதைவலி குன்மமேகப், படலமுக வாதமது மே
யிழி சூலையொறி பங்கினொடு புண்ணிரங்கிப் - பச்சவா தந்தாக
மழிசுட்ட முதலாய பன்னோய்க னெந்நாளுமே, கடலுலகி
லுங்கடிகு நாமத்தை யொருபோது கருதுவார்க் கும்மணுகி
டாக் - காரணக் குருவென்றெ னுள்ளத்தின் மாறாது கனிவா
ய்த் துதிக்குமெனியேன், முடலையுள் பிணிபாவ நீக்கியருள்
புறியுமெம் முதல்வரோ பகுதாதிலவாழ் - முகியித்தின் முகியி
த்தி னென்றெவரு மேத்தவரு முகியித்தின் முகியித்தினே. (எ)

மதியிட்டு மேலவாசொன் னிலைவிட்டு நல்வினையின் வகை
விட்டு மாறுநடையின் - வழிவிட்டு மானமுள் முறைவிட்டு
வேசியரின் மயலிட்டு டடாதபடியும், கொதிவிட்ட பாவவ
ன லெதிரிட்டு வெம்கெனிகள் தொனவிட் டடத்துயரெலாங்
குதிவிட் டெற்றொறையை மதியிட்டு டலைப்பவுணர் சூலைவிட்
டுழன்ற லறியே, குதிவிட்ட, பையலிரு விழிவிட்ட, நீர்மழை
சொதிவிட்டு வாய்விட்ட டுத் - தொடரிவிட்டு தும்மடியின் மு
றையிட்டு டடைந்தான் னுணைவிட் டடாதருள்செய்வீர், முது
விட் டடாதுறவு தொடர்ச்சி டடார்வரு முக்யநகர் பகுதா
திலவாழ் - முகியித்தின் முகியித்தி னென்றெவரு மேத்தவரு
முகியித்தின் முகியித்தினே. (அ)

நன்மறை விளக்குநடி நாயகர் பொருட்டினு னனிபொருள்
பொருட்டினு - நானெறியி னுக்குரிய வொலிமார் பொருட்
டினு னுட்டிய தவப்பொருட்டாம், புன்மதி கலங்கவரு வெம்
பிணிகள் பலவாதை புனையும் பலாயகனெல்லாம் - புறமேய

கன்றொழிய வதமே மகிழ்ந்தினிய புகழேபுகழ்ந்துகொள்வே,
வென்மதியி னுலிறை யிடத்தாற் பலன்பெற விழந்தருள் சுர
ந்தருள்குவீர் - வெப்புமுத லானவையை வேறிடத் தேகவழி
விட்டவனு மைக்குரிசிலே, முன்மகிமை யுள்ளவரு தும்மகி
மை கொள்ளுமொரு மூதெழில்கொள் பகுதாதில்வாழ் - மு
கியித்தின் முகியித்தி னென்றெவரு மேத்தவரு முகியித்தின்
முகியித்தினே. (க)

வேதமொழி யாலறிவின மேலவர்க ளாலெரிகண் வேதநா
வினர்களாலும் - மீறுமய லாற்கற்பின் மடவியர்களாற் றின்
னின் வெம்மையாற் பிணியனுகினும், யாதுமுட னுதகன் ற
ப்புறங் காணு திநீந்தோட நங்கருணையின் - இருவழிக ளோ
டலாந் தெழுசுந்தர மாமுகமெ னெதிர்காண வந்தருள்செய
வீர், நீதிநி நாநர்மரு மகனாகி வந்தவரு ணிமலரலி தம்போ
ரா - நினைவுறுதி மாறா வரத்தபு சாலிகுயர் றெறிவள்ள லீங்
றமணியே, மூதறிஞர் போற்றவரு தீபமே பகுதாது மூவுல
கு மொளிர்சோதியே - முகியித்தின் முகியித்தி னென்றெவரு
மேத்தவரு முகியித்தின் முகியித்தினே. (க)

முற்றிற்று.

ஷாகுல்கமீதாண்டவர்பேரில் முனாஜாத்து

அகதாய்க்குறிப்பொ ரு நில்லாது யன்புமறிவ டா
னாய், நிகராப்பொருளா மிறைபுகன்ற னென்கொன் பெருமை
க குறுபொருளாய், அருமதிமருல் பிபேர அவுலியாக்கள் க
ணமணிபாய்த், தகுதிபெருகுந் றென்னுகை ஷாகுல்கமீது
நாயகமே. (க)

பதுமையழைத்துவகிர்ந்துபின்னும் படர்வானனுப்புநியிறநு
புதலயீன்ற மணிவழியே புதுமைகொண்டுவருங்கோவெல்
நிதமேனிவங்குந் காரணமே நிலவுங்கருணைப் பெருங்கடலே
சுதமேகங்க டிருப்பதமே ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (உ)

தவ்பாவென்னும் குற்றநிலை தாங்குமாரி பின்களெல்லா
நவமேகொள்ளுந் திருக்கழலே நாமுநம்பு மடியவர்கள்
பவமேசெல்லு மருணயனம் பார்த்தேயிதங்க டரவேண்டுந்
நவமேரிதியே தென்னகை ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (ந)

தாலிதாசுந் துறைநடுவே தங்குந்துறையி னசுமாக்கண்
மோலிலடங்க லுசுடருக முழங்குமணியா யம்மணியே
காலமுழுதாந் திகழ்சுடரே கவலையாவுஞ் செலுமருந்தே
சாலிகானோர் தவப்பயனே ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (ச)

மெய்யுகருகிக் கயூலாவாய்ச் சிறந்தகூரி லாகியது
குவிக்கொண்மிதாலா யவையோடுங் குன்னிற்பிறந்த றாகாசி
எவையுமாகி நின்றவர்த மினியபிதுரா யுதிராத
தவமும்பயனு மாகிநின்ற ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (ரு)

ஹமாம்பைத்துல் மகுமுரா மதுவாங்கஃபா நாடினவர்,
திறமாம்படியே யருளுமருள் செய்யிதொலியே நும்பொருட்
டால், அறமால்பலாய்கள் சதாயிதுக ளுணுகாதடியுர்தம்பா
லிற்றறைமேல்வாரா தகற்றுமைபா ஷாகுல்கமீது நாயகமே.

கசாயினுன இல்மிடத்திற் கதித்தனந்தத் துல்பைலா
விசாய்ந்தமணியிற் றிருணியாய் வித்தாய்முத்தா பெத்தாத
அசாவாற்காளை தனையெழுப்பு மறத்தின்மூர்ததி யாகிரித்தந்
தசாமா தவத்தி னரசுதவும் ஷாகுல் கமீது நாயகமே. (எ)

தாயிமாகச் சதுபுடையோர் சாலிக்கவுத்த றுனவர்கள்
காய்ந்த விரண்டிடையார் கதிக்குட வழியாய் விதிவிதிக்கும்
ஆயுநகலைக ளுலாநாவா லாலம்பரிக்கும் பெருமானே
தாயுந்துன்பந் தென்னகை ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (அ)

தாத்தாய் சிபாத்தாய் அசுமாவாய் தங்குமறுவா ருடன்கலந்த
பூத்தாயமிதாலாய் அஜீசாமாய்ப் புகழுமின்சானகாயிலுமாய்க்
கூத்தாயிவைகள் கூவாகிக் கொள்ளுமறிவாய் விளங்கிறிற்குஞ்
சாத்தாப்பயனே நயனாகும் ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (க)

மகுமானென்னும் பிரிடத்தே நிலையுமறுக மடங்கலுக்கு
மகமாய்ப்புறமா யனுபவிக்கும் அகமகிறகுல் வழிப்பொருளே

மிகவேறம்பு மடியார்கண் மிடிமைத்துபா மணுகாமற்
றகைசேருட்கண் டருவீரோ ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (௧௦)

சினத்துடைய துனியாவைச் சிறந்தமனைவி யெனக்கலந்து
மானத்துடைய ஆகிறத்தை மறக்கும்புல்லோர் நல்லோரென்
நினத்துடனே புறவாடி யிதயமறுகுஞ் சிற்றடியேன்
முனத்துடைய ராயமையா ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (௧௧)

சிற்றில்வகுது மலுகறுக்குஞ் சிற்றில்கக்கீக்கா யெவைச
ளுக்குஞ், சிற்றிலசுறு நில்மிடத்திற் சிற்றில்கதனா யிறுநா
வில், சிற்றிலசுமா வுடையநபி திருக்கண்மணியே பெருமணி
யே, சுற்றொன்றணுகா தாண்டருளும் ஷாகுல்கமீது நாயகமே

சவுனுக்குமும் பெரும்பொருளே ஷைகுலம்ஷாயி காகிநி
ற்குங், கவுனுலடங்கு மகுலாக்குங் கருத்துங்காட்டும் சுகுது
டையீர், கவனமியாவு மணுகாமற் காக்குங்கிருபை நிறைகட
லே, தவமுந் தகுதி புடையவவோ ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (1)

ஷிதுகுச்சிதுபுங்கலந்தவுடற் றினமுமபொருளே விருப்பமு
ற்றுக், கதிக்கொண்டறியா துளவோர்தங் கவலைபகற்றுமபாரு
கடரோ, மதியேநிதியே பொன்னினெடு மலையேநிலையே நம
பின்வர், சதமேபதமே யருள்புரிபும் ஷாகுல்கமீது நாயகமே(1)

லலாலத்துடையவிருனீக்கி நன்மைவிளைக்கு நிதிப்பொற்
யே, விலாபத்துடையோர்க் கணிக்ருருவே மிடியோர்க்ருதவும்
கமேரோ, கலாபந்திதழு மயில்வடிவங்காட்டுநயினர் மகமகமே
சலாமும்பெறும் பெறுபாசே ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (௧௩)

தகாவென்னு மகுழாதர் தம்பின்புடவிக்கிறைபவன்சொல
வாய்க்நிற்கும் படியாக வகுத்தேன்சிலொன்றருளடையோ
மோகாங்கு ஏபாய வருமாசேமோட்சப்பதிவாழ் பெருமானே
சாகாவரிசைத் துறையிலவும் ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (௧௪)

லல்லாங்காட்டும், பேழையுறு நறும்புள்ளிசைத்தும்பெருநி
படையீர், சுல்லாமனைவி விநெதசையிற் றொக்கும்விடத்தை
யமுதாக்கு, நல்லாருவக்கு நபிபோரானபுலக்குமகமேரா, சல
லாபங்க றுறைமணியே ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (௧௫)

ஆதியாய நிலையதனி லடையஞ்சபபு முசப்பிபுவும்
நீதியாகக் கண்டியிரு நெறியுங்குறியு முடையவர்க
ளோதியோதியுவுக்கு துந்தமொளிர்தாண்மலரோயெனக்கறிவே
சாதிமேன்மை யுறுங்கோவே ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (௧௮)

கைபாயுள்ள பொருள்களெல்லாங் கண்டேயுணருமதக்க
ண்ணும், ஐபாயுள்ள காரியங்க ளனைத்துமறைக்கு மென்குரு
வே, மெய்ப்பால்வியார மணுகாமல் விரும்பினாளு மாண்டருளு
ஞ், சைபாயருமைப் பெருங்கடலே ஷாகுல்கமீது நாயகமே.)

பனவுல்பனுவாந்துமையடைந்தார்பண்புந்தவமுந்தருங்கோ
வே, யனதியுரைக்கும் சக்துடைய வ்ருமைநிதியே பொன்னி
தியே, கனவுமென்னு முலகமென்னிற் கதிந்ததெளியேன் முக
ம்பார்த்துத், தனதென் றுவப்ப தெப்போதோ ஷாகுல்கமீது நாயகமே.

கிந்திலிடத்திற் சிறந்தவொளி கிளருமெகினி லெழுந்தகனி
சிந்தாகுலங்க ணீக்குமணி சேர்ந்தார்கவர்க்கப் பெருஞ்சுடரோ
ஃதாவரிசை வளர்நாகை நாலூர்பாலூர் கோலூரே .
சந்தாடவியே கற்பகமே ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (௨௧)

காவேமுதலா பைந்தெழுத்திற் காட்டுநடுவே நாளாக
மேவுமுதற்பேர் புவியிடத்தும் விரிந்தபுறப்பேர் முற்றிடத்துங்
கோவால்நிற்கு மாதியென்னக் குறிகொள் வினையையுடையவ
தாவுப்பெருமைத் தென்னகை ஷாகுல்கமீது நாயகமே. [ரோ

மும்கேயு மகரமுமாய் நான்முன்றாகி விளங்குவது
ஆமமுண்டு மதின்மறைப வடக்கும்பொருளு முத்துறையாய்
நாமம்பெற்றோர் வழிபெற்றோர் நாட்டும் விலாயத் தியல்புடெ
தாமம்பெற்றே வளர்தோளீர் ஷாகுல்கமீது நாயகமே [ற்றே

முகம்மதுமகுல்மணிபோன்றுமுழுதுமுணர் குசைன்யரபிற்
புகழுமிருபா நெருவருள் புரிந்தகையிது கமீதுத்தின்
மகவாம்பாத்தி மாவுதவு மணியாயணியா யுலகமெல்லாங்
த்கைகொளமுத் குணையமே ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (௨௪)

நாறுமுதலாம் நான்குபெரு ணுற்றணைணைகு பதவியினி
லீறிவிருக்கு மடியார்த ளிதயமுனரு மணிவிளக்கே

வீறுந்தவமும் பெறுஞ்செல்வம் வெற்றியனைத்து மருளுந்தந்
தானுமணிப்பொன் நவுலாவின் ஷாகுல்கமீது நாயகமே (௨௫)
வாசித்தாவாய் வருநயினர் வழியிலொழுகு நெறிபூண்டு
நேசித்தனேக மாட்டானா நினைவுப்பிடுத்துந் தவப்பேறே
பூசித்தறியாச் சிறியவனும் பொன்னின்பதமே கெதிகொண்
டேன், ருசத்தொழிலே னுருமையா ஷாகுல்கமீது நாயகமே.
ஹவாவிலெழுந்த நாதத்தைக் காட்டுந்தகுதித் திருமணியே
உவாவின்மதியாய் வரும்செய்கு பூசியினையே தானியென
ஐவாபினிதுத்தி முறைமுறையே தயவுபுரியுந் தென்னுகை
தவாபுரியும் நவுலாவின் ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (௨௬)

யாதுவளநு முளத்துடு மினிமைபெருகும் கண்ணாடும்
போதுமமுதக் கனியறியே பொங்குமென்றன் நவப்பயனே
கோதுவினையாக் கொடுத்துன்பங் கொள்வரியாருஞ் சுகம்பெற
தாதுமலர்த்தா டாவேண்டுஞ் ஷாகுல்கமீது நாயகமே (௨௭)வே
சின்தைபெருகும் களிபூண்ட செய்குதுப் ஈல்காதிநென்போன்
வந்துதுதி கும் பயனுதவி மகவென்றுரைக்கு நயனுதவும்
புந்திமகிழ்கா மாணிக்கப் பூர்வாழ்அசன்குத் தூசுதவுஞ்
சந்தநிதியே தென்னுகை ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (௨௮)

மு ந் தி ந் து.

இ து வு ம து.

அறிவிற்கறிவா பதினிலங்கு மரியவொளிவா புலகளைத்து
நெறியின்புரக்கும் வல்லவன்ற னிறைந்தகருணை புறையகமே,
பெறுதற்கரிய பெருந்தவத்திற் பிறங்குமுகம்ம துறகூல்தஞ்,
ஶறகிழ்கணியே நாகைவளர் ஷாகுல்கமீது நாயகமே. (௨௯)

நவமேபுலத் தனைப்படைத்து நடுவுநிலைகொண் டவைய
வைக்குந், துவமேபுரக்கும் வல்லவன்பாற் சுகமேதுவாவின்
பலனருள்வீர், பவ்மேயனுதாத் தனையர்பலர் பயன்கொள்
சார்தா சாகிபுகுந், தவமேயருளே நாகைவளர் ஷாகுல்கமீது நாயகமே

ஓங்குருள்ளப் பொருளனைத்து முதவுமகிமை பலகோடி,
தூங்குமுகம்ம திறகூல்மெய்ச் சருநிறுதி விருதுடையீர், தா

ங்குநிலமை பெறமைந்தர் பெருங்குந் காதிமுக்குப், பாங்கினருள்கநாகைநகர் பதினேழ்குல் கமீதொலியே. (ங)

வரிசையோங்கு நெறிநான்கும் வழுவாதானும் பெருங்குந்
ணைக், குரியமகவே செய்வுலகு மொளிநுந்தாண்டா மணிவி
ளக்கே, தருவேசெல்வந் தழைத்தோங்குந் சாந்தாசாகிபென்
பவர்க்குந், சரணே பெறுபே நருள்புரிஷாசுல்கமீது நாயகமே.

உங்கள்பாதர் தனைவிளக்கி புளமேயொள்ளத் தொண்டிய
ற்றித், தங்குமடியுள் புளமேயொள்ளத் தொண்டிய நாயகமே
கு, லங்கங்கவலைக் காகாம லகத்தினைக்கிழ்ச்சி குலவிவரச், ச
ங்கையருள்வீர் வன்னுகை ஷாசுல்கமீது நாயகமே. (டு)

விளங்கும் பொருளிற் கிறந்தமறை வேதக்கடலா கியநி
னார், வளங்கொள்பேர னொளிவிற்கும் வழியிர்நன்மை பெ
ழியீரே, துளங்குஞ்செல்வப் பூதலவொடு துகமேயுயின்னா ன
ன்னவர்க்குக், களங்கமிலதா யருணை கவுதுகமீது நாயகமே.

பெருகுபிமார் பொருட்டர்லும் மொலிமார், பொரு
ட்டாலு, முரிபழுமி னவராலு முனாஜாந்நிறைந் நிறையா
லுங், கருணையிறையோன் பாலிரந்து கவுதுமுதற்கு தென்ப
வர்க்குந், நிருவுமருவு மருணைகை செய்யித்தமீது நாயகமே. (டி)

நெஞ்சித்கவலைப் பிணிநீங்கி நினைத்துப்பொருளும் பெருந்
செல்வந், தஞ்சையரசன் பெறவளித்த தவமேயெங்கண் ணரு
மணியே, வஞ்சமறவுட் களிப்பேற வளருஞ்சாந்தா சாகிபுக்
குந், தஞ்சரிதியே நாகைவளர் ஷாசுல்கமீது நாயகமே. (அ)

முற்றிந்து.

இதுவுமது அகவல்.

ஆதிமெய்ப்பொருளா யாருயிரெல்லாஞ், சோதிமெய்ப்பொ
ருளிற் றுலங்கிபவறியும், பற்பலகோலம் பயனெலா முணர்ந்
து, சொற்பயனாகித் தேற்றியவருந், மின்பமுந்துயரு மிதந்
குளவினையு, மன்புளஜீவ னனைத்தினுங்காட்டி, பொன்றியு
மொள்ளு வுறுபொருளாகி, நின்றவன்கருணை நிறைதருமணி

யின், காரணமாகிக் கணத் தாகையும், பூரணமாகிப்
பொலிவுகொண்டெங்கும், பிபுறமுமிவம் புரிதமுமிரக்க,
நிறையுநிவு நீதியுங்குணமு, மானமுந்தயவு மாட்சிமையிய
ல்புந், தானமுந்தவமுந் தாங்கியநயினர், முழுமதியென்னு மு
கம்மதுநபிதம், மெழில்பெறும்பேர னொனவிளங்கரசே, குரு
வேநவமேகுலந்தருநிதியே, திருவேயருளே செவ்வியவாழ்வே,
விளக்கொளிச்சுடனே வேதமெய்ப்பலனே, களக்கறுஞ் செ
ந்நென் கமழ்தருங்கநியே, கருத்தொருமதியே கண்ணின்ம
ணியே, பொருத்தஞ்செயலெ பூரணப்பண்பே, நநநப்பொ
ருட்டால் நாயகனித்தில, முன்னிரந்துவாவே முற்றருண
முறையே, நாடொறுங்கேட்டு நயனருள்புரிக, ஈடுறும்டியா
ரொவ்வமதகந்திப், பேருடற்றுன்பம் பிணிகளச்சங், காரமு
ற்குணம்ந நகன்றுநுந்நாமந், தோத்திரஞ்செய்யத் துணையா
யிணையிற், பாத்திரம்பெற்றுப் பாக்கியம்பெறவே, முத்திசேர்
நாலக முதுநகர், தத்துவம்பூண்ட ஷாகுல்கமீதே.

முற்றிற்று.

சிலேடைமாலே இருபொருள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அருணத்தானரு ளோங்கியமக்கத் தகுமதுதம்
பூரணத்தாலுயர் பேரரிசைபல பொங்கனித்தென்
வாரணத்தார்பகு தாதுபதிமலர் நாகைவருந்
காரணத்தார்திரு மின்னளிததார்ப்துல் காதிறுவே.

(க)

முட்பெப்பிமபிணி யானொந்துடல் முழுதயர்ந்தே
தட்டுப்பிமவ னுக்கெழிலாறுந் தடமுந்தருந்
கிட்டுப்பிங்குறட் டாற்றுயர்போக்குந் கிளர்பகுதத்
கட்டுப்பிமபுகழ் நானையருளப்துல் காதிறுவே.

(உ)

வேட்டுமுணவு கறியிடும்வாரண மீண்டுலவ
ஈட்டுமெழி லியனாகையதிக விருள்பெருக
லோட்டுமையத னுலையுலொலி யோங்குந்தி
காட்டுமணிபகு தாதுயர்மன்னப்துல் காதிறுவே.

(ஈ)

புகமடனமண நாகையருட ஸ் பூண்மணியி
னுகறிமைபகு தாதுயர்செல்வத் தரசர்க்கம்
போகவசத்திற் போகாதிருந்தவன் பூவினருள்
காகவிழிமணி யொன்றியவன்ப்புதுல் காதினுவே. (சு)

வீதியனஞ்சக வெஞ்சகராச்சகி வேகமிக்கு
மீறியபுன்சொலற் றுஞ்சியமூரி வெனிபிறப்பக்
கூறியசோக மழித்தருணைகொன் டெற்றவண்மை
யாறியல்பிற்றரு வீர்ப்புதாதபுதுல் காதினுவே. (ரு)

நாதந்தருமின்ப பகுதாதுதிபுகழ் நானுநின்றி
போதந்தரும்புணணி யத்துறையிப்பஞ்ச பூத்வுடல்
கோதந்தருஞ்செய லுள்ளிரந்தோடிக் கொடுமைகொன்று
காதந்தராது கதியீர்ப்புதுல் காதினுவே. (சு)

மயிலாநனிநட மாதரினுகை நனுநிழலிற்
செயிலா தலவிய நாகூர் புகழிற் சிறப்புடை யீர்
பயில தவணைப் பயிற்றிவைத்தீர் பதி நேர்மைபெறக்
கயிலாதவனுக்குக் கைகொடுப்பிரப்துல் காதினுவே. (எ)

சொற்பகுதாது பலனிமைவாகத் துதிக்கும்படி
நற்பகுதாபதர் நாவூர்புகழ்ச்சி நராதிபோ
பொற்பகுதாகிய மணமநணீக்கிய போதவின்பங்
கற்பகுதாவரு ளாலுணர்ந்தீர்ப்புதுல் காதினுவே. (அ)

முற்றிற்று.

சொர்க்கநீதி.

நூற்பபர - விருத்தம்.

சீரது வளருளருந் தீவினை யகலுநன்மை
நேரது பரவும்வென்றி நிலைகளம்பெருகும் வல்லோன்
பாரது வளருமெய்மைப் பலாற்றநங் கருணை யெய்தும்
வாரமேசொர்க்கநீதி வண்மைநிற் படிப்போர்க் கன்றே.
அறுசீர்க்கழிநெடிடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஆரியதொரு வல்லவனை வணக்கவேண்டு மவளருளும் பணி
விடைக ளெடுக்கவேண்டும். பெருமைதரு மிறகுலைப்போம்

றவேண்டும் பெருஞ்சுபி மார்க்கம் துதிக்கவேண்டுந், தெரியுமறை யோர்க்கு சொல்லே மதிக்கவேண்டுந் சிறப்புடைமார்கிருப்பாதம் புகழவேண்டும், வரிசைபெறுங் கதிஜாதம் மெய்மைநாதர் மணிமுத்தின் மகுழதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (க)

அஞ்சொகுத்துந் தப்பாமற் றொழுகவேண்டு மதற்கிடை யில் நபிற்றொழுகை யெடுக்கவேண்டும், வஞ்சமறப் பெருநோன்பு பிடிக்கவேண்டும் வரிசைபெறும் வெள்ளிதிங்கண்முழிக்கவேண்டுந், தஞ்சமெனப் பெரியோர்க்கு சொல் வெடுக்கவேண்டுந் தப்பாமற் தக்கீர்வழக்கஞ் செய்யவேண்டு, மஞ்சணிபுங் குழல்கதிஜா வரிசைநாதர் மணிமுத்தின் மகுழதை தாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (உ)

செயலதனிற் பழுதுவநா தியற்றவேண்டுந் தினந்தினமும பாவநினைத் தழுத வேண்டும், பயமனதில் வைத்தொதுங்கி நடக்க வேண்டும் பாசிக்கா னவர்வாழ்க்கை யிகழவேண்டு, நகமுண்டய வார்த்தையொடு மிருக்கவேண்டு நகைமுகம் யுள்ள சசம் பிறக்கவேண்டு, மயமுலவுங் குறைவிசுலக் கதிஜாபுங்கர் மணிமுத்தின் மகுழதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (ங)

வல்லபன்நன் னேவலெல்லா மெடுக்கவேண்டும் வரிசைபெற மன்தொத்து நடக்கவேண்டு, மல்லலுறும் விலகலிதென் றறியவேண்டு மதனையெடுக் காதவரோ டிருக்கவேண்டும், புல்லியதோர் கிதந்தவுபாச செய்யவேண்டும் பொல்லாத குபிரியல்பை யிகழவேண்டு, மல்லிகைப்பூங் குழல்கதிஜா மண ளரான மணிமுத்தின் மகுழதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (ச)

நேர்மைதரும் வாணிபங்கள் செய்யவேண்டு நிலையதனிற் பிசுகாம னிற்கவேண்டுந், சீர்மைதரு மினத்தாருக் குதவவேண்டுந் சிறப்புடனே சர்க்காத்தொழிக்கா திறுக்கவேண்டு, மோர்மைதரும் வழிநோக்கி நடக்கவேண்டு முற்றார்க்கும் பெற்றார்க்கு மொழுகவேண்டு, மாரியெனுங் குழல்லை நபுயிர்மணைர் மணிமுத்தின் மகுழதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

பெரியோரைப் பின்சென்று நடக்கவேண்டும் பேணவரு ம்வர்சொற்கள் படிக்கவேண்டு, முரியநயம் தருங்கரும மெடுக்க

கவேண்டு மொருவரையு நலக்காம விருக்கவேண்டு, மரியவ
ய, லானாவிரா ரிக்கவேண்டு மவர்கள்செய்யுங் குற்றமெல்லா
ம் பொறுக்கவேண்டு, மருவியமைத் துணிவை புயிர்மன
ள் மணிமுத்தின் மகுமுதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (ச)

சிறுபாவச் செயல்தனையும் பேணவெண்டுந் தியநஜ் சணுவி
னையும் காக்கவேண்டும், வெறிதான வொசுவாசை நீக்கவே
ண்டும் வீண்பேச்சு முதலான தகற்றவேண்டும், பறுலான பி
சபிலிற் றுணிவுவேண்டும் பதிவாகத் தக்குவாவுள் விருக்கவே
ண்டு, மறுவற்ற மதிமுகத்தின் கதனுக்காதர் மணிமுத்தின்
மகுமுதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (ச)

திருந்துகலா லுணவுநித முண்ணவேண்டுஞ் செறிந்தகா
லா லுமிமான முடித்தவேண்டும், பொருநதுமமல்கினைவோடு
செய்யவேண்டும் புரிதமுறத் தசபிசு புரியவேண்டு, மருந்து
பொருள் பித்தாருக் குதவவேண்டு மருளிரக்க மெவரிடத்து
ம் மருக்கவேண்டு, மருந்தெனினும் பருந்துண்ணுந் கதிஜா
பாங்கர் மணிமுத்தின் மகுமுதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (அ)

தாய்தகப்பன் சொல்லதனைப்பேணவேண்டுந்தாழ்ச்சியொ
டு முபகாரஞ் செய்யவேண்டு, நோய்பிடித்தோரிடஞ்சென்று
நடக்கவேண்டு நொய்யசொல்லே நீனைக்காமல் மறக்கவேண்டு
ங், காய்சினத்தை வாராமற் காக்கவேண்டுங் கண்கொண்கிலே
காமல் நோக்கவேண்டும், வாய்திவலை மதுமொழி கதிஜாபா
ங்கர் மணிமுத்தின் மகுமுதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (க)

கண்ணோட்டம் பாராமற் கொடுக்கவேண்டுங் கைமாறுதெ
டாம விருக்கவேண்டு, மெண்ணோட்டஞ் செய்யாமற் றுதிக்
கவேண்டு யினைத்தாராக் கைகள்விடாதெடுக்கவேண்டும், ப
ண்ணோட்ட மறைமொழிகள் விளக்கவேண்டும் பலகாரிக் கு
றுமதிகள் சொல்லவேண்டு, மண்ணாட்டம் விண்ணாட்டிங்கதி
ஜாபாங்கர் மணிமுத்தின் மகுமுதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (ஐ)

வஞ்சகத்தின் செயலனுவு மெடுக்கவேண்டாம் வாய்மை
கொடுத்தறுதியினை மாறவேண்டா, நெஞ்சிடத்திற்கசடுகளை

வைக்கவேண்டா நேர்மையில்லா. மூடருட னினங்கவேண்டா, நஞ்சினங்கள் யாதொன்றுநினைக்கவேண்டா நானென்னு மதவார்த்தை பறைபவேண்டா, மஞ்சளைய குழல்குழலா ம னுளரான மணிமுத்தின் மகுழதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. ()

பாதகத்தின் செயல்கடம்மையெடுக்க வேண்டாம்பசித்தா ரு மருகிருக்க வுண்ணவேண்டாந், தோதகத்தின் மடவாணா ரம்பவேண்டாந் தோசிகளி னுடன்கூடி நடக்கவேண்டாந், காதகத்தின் கொலைமனதில் நினைக்கவேண்டாந் களவுசெயுந் திருடருட னினங்கவேண்டா, மாதவத்தின் மயிலனைய கதி ளாபாங்கர் மணிமுத்தின் மகுழதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. ()

உடன்மயக்கும் பொருளைத்து மெடுக்கவேண்டாமுறவாளர் செய்குற்ற நினைக்கவேண்டாந், கடன்கொடுத்தார் மேறவா ய்ந்து வெகுளவேண்டாந் கருத்தினர்கோ பங்கொள்ள நடக்க வேண்டா, மடவுடமைக்கழிவுசொற்கள் சொல்லவேண்டா, மாங்காரச்செயலெடுத்து நடக்கவேண்டா, மடல்விரிபு மலர்க் குழலார் கதி ளாபாங்கர் மணிமுத்தின் மகுழதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

அஞ்சா ம லுடலுயிரை வதைக்கவேண்டா மடைந்தாருக்கி மெபுசொல்லிக் கெடுக்கவேண்டாந், துஞ்சாத் காரியத்தை விரும்பவேண்டாந் துணையாரை வஞ்சித்து மரிக்கவேண்டா, நெஞ்சாடுஞ் சூதாடித் திரியவேண்டா நேராத் காரியத்தை நினைக்கவேண்டா, மஞ்சாருங் குழலபஷா வுயிர்மணுள் மணி முத்தின் மகுழதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (கச)

வாதாடிவலியவழக் கெடுக்கவேண்டாம் வழக்கோரஞ்சொ ல்வாரை யடுக்கவேண்டாந், கோதாடியவதானப் பிரளிவேண்டாந் குடிக்கெடுத்த படிறுசொல்லி யடுக்கவேண்டாம், வேதா ளத் தொடர்வினைநன் செய்யவேண்டாம் வேடிக்கைப்பிலுக் காதம்மை மதிக்கவேண்டா, மாதாயி ஷாவுடைய வுயிர்மணு ளர் மணிமுத்தின் மகுழதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (கரு)

மதியுலகு பெருவானம் படைத்தவல்லோன் மகிமையுணர பூபக்கர் லெப்பைதோன்றல், நிதியுலவுகாதினுமு கியித்தீனின்

விரிதிரு துணைவன் பக்கீறு சாகிபுள்ளங், கதிகொளவே யுழைத்
தசொர்க்கநீதிதன்னைக்கருத்துடனே யனைவருடன் படிக்கவே
ண்கி, பதியுறையுந்திருமயிலின் கதிஜாபாங்கர் மணிமுத்தின்ம
குழமுதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (கக)

முகத்திச்சை யொருக்காலுஞ் சொல்ல வேண்டா முனுபிக்
கா னவாருணங்க ளெடுக்கவேண்டா, நடக்கத்தெளிபோர் மன
ங்கோண நடக்கவேண்டா நாற்றமுள்ள தற்குணங்க ளெடுக்
கவேண்டாம், பகைத்தவர்தம் பகையெண்ணைப் பார்க்கவேண்
டாம் பண்புடனே சிரித்துகழுத் தறுக்கவேண்டா, மகத்துவ
த்தின் குறைவிகுலத் தபஷாபாங்கர் மணிமுத்தின் மகுழமுதை
வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (கங)

காமமெனு நோய்கொண்டு திரியவேண்டாம் கலங்காம லா
ன்மையிற் றுமாப்புவேண்டாம், ஈமநிலைபுரிவாரோடிணங்கவே
ண்டா மிரப்பார்க்குக் கொடுப்பாராக் கெடுக்க வேண்டாம்,
ஜாமமதில் ழிண்பேச்சி விருக்கவேண்டாம் தன்னமதி யாதவ
ரோ டிருக்கவேண்டா, மாமயிலி னெழில்குலவுங் கதிஜாபாங்
கர் மணிமுத்தின் மகுழமுதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (கஅ)

பிறருடமை யெள்ளினுக்கு மவேட்கை வேண்டாம் பிறரு
டைய மனங்கோண நடக்கவேண்டா-மறநிலையின் பணங்காச
தேடவேண்டா மறநிலையி னவட்டுகவராடவேண்டாம், புறந்
திலையின் மடவியருக் கிச்சைவேண்டாம் புறநிலையின் வார்த்தை
நனைச் சொல்லவேண்டாம், வறநிலைகள் நீக்குமயில்கதிஜாப
ங்கர் மணிமுத்தின் மகுழமுதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (கக)

வாதாடுந் துஷ்டருட னினங்கவேண்டா மனப்போமைகொ
ண்டுடலை யலைக்கவேண்டாந், சூதாடித் திரிவாரா நமபவே
ண்டாம் தோகையர்கள் சொல்லதனைவண்ண வேண்டாம்,
பேதமுள்ள வழிகொண்டு மயங்கவேண்டாம் பெருமையொடு
மதம்பேசித் திரியவேண்டா, மாகாசி வரிசைபெறுங் கதிஜா
பாங்கர் மணிமுத்தின் மகுழமுதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (20)

உலகுடைய பொருளைத்து நம்பவேண்டா முற்றாசைச் சதிசெய்ய நினைக்கவேண்டா, மலைவுநரு மவநெடுக முதவேண்டா மாதவத்தொர் கற்பனையை யிகழவேண்டா, நிலையழிவு செய்வானா மதிக்கவேண்டா நெஞ்சிடத்திலுபாயமிட்டு நனைக்கவேண்டா, மலைவிளக்குப் போல்வந்த கதிஜாபாங்கர் மணிமுத்தின் மகுழுகை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (உக)

ஆயுதங்களை யெடுத்துயிருக் கஞ்சவேண்டா மடையலனைக் கண்கிபுறங் காட்டவேண்டா, மாயமுள்ள வித்தைகளை மதிக்கவேண்டா மார்க்கமுறி வுளசுரும நினைக்கவேண்டா, நோயினா யருவநுத்து நனைக்கவேண்டா நூலதனிற் றவறுகொல்லித் திரியவேண்டாம், வாய்முக குடிக்கொண்ட கதிஜாபாங்கர் மணிமுத்தின் மகுழுகை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (உஉ)

உணவுதனிற் பணிக்கியிகச் சொல்லவேண்டா மறுபொருளைத் தனதென்று நம்பவேண்டாம், பணையம்வைத்த வெள்ளையாசைச் சதிக்கவேண்டாம் பாக்கியத்தைக் கண்மென மறிப்பவேண்டாம், குணமிசூத்த வறிஞானா யெதிர்க்கவேண்டாம் குற்றமு டுறவாடிக் கெடுக்கவேண்டா, மணிமிசூத்த மைமூனுக் குயிரினுள் மணிமுத்தின் மகுழுகை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

எள்ளளவும் புந்தியில்லா நுறவுவேண்டா மேற்றமுள்ள வாய்மைதனை யழிக்கவேட்டாங், கள்ளமனக்கோளருடன் கலக்கவேண்டாம் காசமுட னபகாரக் கெடுதிவேண்டா, முள்ளமதிற் பலநினைவு கொள்ளவேண்டா முடமைபல வலங்கரித்துத் திரியவேண்டாம், வள்ளையெனுங் குழைமைமூ னுயிர் மனுள் மணிமுத்தின் மகுழுகை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (உச)

சன்றிலுக்குப் பால்குறையக் கறக்கவேண்டாம் கையடைகள் வாங்குகொழித் செய்யவேண்டா, மன்றிலுள்ளே படுகிடங்கு தோண்டவேண்டா மனையாட்டிமனங்கோண நடக்கவேண்டா, சின்றடிமை களைக்கொடுமை செய்யவேண்டாநோசுநையினைத் தனதென்று பழிக்கவேண்டா, மன்றல்கமழ் மக்ககர் கதிஜாபாங்கர் மணிமுத்தின் மகுழுகை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

அபலவிபுழம் கண்டெடுத்த தொழிக்கவேண்டாமவனாய்
நதனதெனுகொள்ளவேண்டாம், பபலுரிமேவிட்டவனையா
ளவேண்டாம் பஞ்சபா தகத்துறவுதேடவேண்டாந், செயல
றிந்து மறியார்போல் நடக்கவேண்டாந் செய்குலி கண்டிரு
நதுங் குறைக்கவேண்டாம், வயல்மதின நகரும்பு சலமாபா
ங்கா மணிமுத்தின் மகுமுதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (௨௬)

வழிகேடு கொண்டாணா விலக்கவேண்டுபிரியதைக் கார
நு னிணங்கவேண்டும், பழிபாவசு செயல்பேணிநடக்கவே
ண்டும் படிப்போருக் கன்னமுதல் கொடுக்கவேண்டும், விழி
யார் கண்டதும் மறைக்கவேண்டும் விருந்தினருக் கன்புட
னே பேணவேண்டும், மழலைமொழி கதினாதம் முயிர்மணுளா
மணிமுத்தின் மகுமுதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (௨௭)

பிள்ளைகளைத் தொழுவதற்குப் பயிற்றவேண்டும் பேசைய
வாந் தன்சொல்லி லடக்கவேண்டு, மெள்ளலு னீமானைப்
பேணவேண்டு மிருதயத்தி லனுதினமுமுழிப்படுபேண்டு, முன
ளாக மத்தனைக்குந் கக்கூறுவேண்டு முற்றதொழித் செய்து
கொண்டே பொழுகவேண்டும், வள்ளலுட னுந் மருகா
ன மணிமுத்தின் மகுமுதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (௨௮)

வணக்கமுட னழிந்தமொழி பேசவேண்டு மாட்டாதாக
குதவியொடு நிற்கவேண்டு, மிணக்கமுட னெவருடனும் பழ
கவேண்டும் எத்திமகள் தங்கள் முதலதனைச் சொக்கவண
கும், கணக்குடனே வாணிபத்தி னிலைமைவேண்டும் கத்த
ருள் லுழியதனைத் தேடவேண்டு, மணக்குறிதி மறுகத்தாய்
மருகாரன மணிமுத்தின் மகுமுதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (௨௯)

கவலையுள்ள பேர்களுள்ளந் தேற்றவேண்டு லபுயி வ
ருதாலு முண்மைவேண்டு, மெவர்களுடு மனவளப்பா யிரு
க்கவேண்டு மெப்பபுயி கொடுத்தான் கிளைக்கவேண்டு
வந்திழும் பொருள்போலத் தேடவேண்டுந் தகுதிக்குறே

துபவர்க் குதவவேண்டு, மவுலியணி யுதுமாநர், மாமனான
மணிமுத்தின் மகுழதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (௩௦)

நல்வீழியின் பார்வைதனைப் பேணவேண்டு நாவதனைப் பி
றர்சபையிற் பேணவேண்டுஞ், சொல்வரிசை யாகிறத்தைத்
தேடவேண்டுஞ் சுகதுக்க மிரண்டினுக்கும் புகழவேண்டும், வ
ல்வினைகள் உலக்கிமதி யுணரவேண்டும் வழிசறுதாச் சமகத
னை யெடுக்கவேண்டு, மல்வளரும் புயத்தனியார் மாமனான ம்
ணிமுத்தின் மகுழதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (௩௧)

அழகுசெறி யபூபக்க ரிலெப்பைதோன்றல் அதிகஇசு மாயீ
லெப்பை மருகனானேன், வழியொழுகு முகியித்தின் னெடு
க்கன்பின் மைத்துனனும் பக்கீறு காகிபுள்ளம், பழகுநிறை
யறிவுகொள்ள வுரைத்தவென்றி பட்டருஞ்சொர்க்க நீதிதன்னை
யுணரவேண்டு, மழலைமொழியாயிஷா வுயிர்மணைர் மணிமு
த்தின் மகுழதை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (௩௨)

வேதவொலி மாறாத காகிறானில் விளங்கும்மாதநப்பாசை
வணி காதிராதர், நீதமுறு மகுழது நயினர்ஆவிம், நீதிமணி
யாம் கபிபுலெப்பைதோன்றலானேன், பேதையணி செய்க
பதுல் காதிமென்போன் பெருமையுடனாத்தசொர்க்கநீதி
யோதி, மாதவத்தி னுயிஷாவுயிர்மணைர் மணிமுத்தின் மகுழ
தை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (௩௩)

முற்றிற் று.

கல்பாவில் தவாபுசெய்த பின்னர் பாடிய

ஆசிரிய விருத்தம்.

ஆதினெ ன் னெ ன வல்கதொகை யளக்கரிய வற்புத
நீத தாய் - அடவினறி பவரறிவு மின்மையென வுண்
வ பதலமையுமறி வொளிவுநனைவாய்ச், சோதிதரு பெயர்க
ளகுண வகைகளொரு தொகையதாய்ச் சொக்குமய நின்ற

வொலியே - துறைகடொறும் வந்துவர் தமையவத னுன்ன
லாற்றோன்றாமக் கினியதினுடன், மோதிவரு காற்றவைகண்
மொத்திவரு புனலிலே முன்னில்வரு குமிழிமயிரியே - மூல
மாய் நின்றவுயர் சிலநின் நிருமனையை முன்னேக்கின்றவெ
ளியேன், மூதறிவு பெறுகபல வேதனைக் ளகலவர முக்கிய
நல் லருள்புரிவையே, முச்சுடரி னின்றமனை மெய்ச்சுடரொனு
ந்தகைய முத்திதரு கின்றபொருளே (க)

நற்குண மலாதொரு புறக்குண மடாததாய்த் தன்மை
யொரு மைத்திருவதாய்ச் - சற்சகல ஞாபக சொழுவீர்க் கள
மதாய்ச் சாற்றுவித மற்றும்வகையாந், சொற்குணமு மெக்
குணமு முடையாதாய்த் துறியதுரியாதமுஞ் - சுத்
தமும் வியத்தமு மனோமயம் தாய்ப்பாஞ் சூழ்ச்சாதி சூழ்ச்ச
மயமாய், நற்குணவுளத்திடை குலாவுமறி வேலினது நாட்ட
வொளி லுடமெறைக ணண்ணுமொரு ஹமமான மெய்யக
மடைந்து நவம்பெற விரக்குமெளிபேன், நற்கு ண வினைத்
தொகைகள் பற்பல புறத்தகல முக்கியநல் லருள்புரிவையே -
முச்சுடரி னின்றமனை மெய்ச்சுட ரொனுந்தகைய முத்திதரு கி
ன்ற பொருளே. (உ)

அங்கங்கு நிலைகொண்ட துறைதோ றினுந்தகைய ஆலமெ
ன மேலும்வினையு - மமையவரு பொருடன்மை சமையுமெழு
பேத்தவித மாக்கமொடு காக்குமுறையும், பங்கெங்கு மொன
றென்று மொன்றன்று பங்கென்று பகாபண்பு நிகர்பண்புமா
ய்ப் - பற்றுவிட்டற்றுவிர்க் களமதா யுளவதாய்ப் பரிசுத்த
மாகியறிவாய், எங்கெங்கும் வளர்மேன்மை யுரிமொரு வுரி
ழையே யேற்றிர்ப் பாமவெளியா - பெய்தென்கொண்ட திருவ
கெறி ஹமதனை நயனவொளி யெதிரேக்கி நின்றவெளியே
ன், முங்கங்க மடர்பவ மெனும்பங்கு கடலொழிய முக்கியநல்
லருள்புரிவையே - முச்சுடரி னின்றமனை மெய்ச்சுட ரொனு
ந்தகைய முத்திதரு கின்றபொருளே. (ஈ)

உன்னுமறி வாயறிவி னுன்னுமொளி வாயொளிவி னுடுவ
வு திருமணியதா - யும்பொடு மிமப்பல வாத்தவகை யெத்
துகோருள் வருவ மாகுநினது, முன்னுமுறை யெழுவகை
ய பன்மை புறை கடலெங்கு முங்கிவினை யாடுநபிகள் - முறை
முறை புகழ்ந்தாமன நிறைநிறை வழங்குமகு மூதாரி போது
நிலமாய்த், துன்னுபல வரிசையொடு நண்ணுமுயர் கலெத்
தல்லாவெனு மிபற்கையகமே - தோத்தி ன் செய்துவல மா
ததிராஞ் செய்துமெழி னோற்றவெநிர் நின்றவெளியேன், முன
னலி னுறுங்கரும மின்னதென ஷணர்வைநீ முக்கியால் லரு
ள்புரிவையே - முச்சுடரி னின்றமனை மெய்ச்சுட ரொழுகை
ய முத்திதரு கின்றபொருளே. (ச)

பொய்நின்ற சொல்லினுன் புன்மைபகர் நாவினுன் பொங்
குலெகு ளிக்கொடுமைபான் - புறமுதல வைம்பா தகம்புரிபு
கெஞ்சினுன் புகத்கெறி யறிவினமையான், மெய்நின்ற செய
கையான் கைநின்ற வினையினுன் வீணே புணர்ந்த ஷணர்வா
ன் - வேட்கையொடுகொண்டமைபு நாட்கவலை கமைகொண்
ட வெம்ப வயி னாவினுன், செய்நின்ற பெருமைமெய்நற்றி
யாது நிர் வண்மை சேருமொரு திருவிட்டினிற் - செய் திரு
வாயினிலை மெய்மையொடு பற்றியே தெரிசித்து நின்றவெளி
யேன், மொய்நின்ற துயரகல வைகின்றவகையொழிய முக்கி
யால் லருள்புரிவையே - முச்சுடரி னின்றமனை மெய்ச்சுட ரொ
ழுகைகைய முத்திதரு கின்றபொருளே. (சு)

எக்தைசம் வழியினர்க ளணிமரபி னைவழியி னேழேழு து
லைமுறை யுமே - யிச்சயுமனை யம்மரபி னேழேழு வழிபுழை
நிலவாழ்க்கை கலகாழ்க்கையார், தந்தைதாய் தவழியுயிவா
தங்கன்ற வாளமுறை சார்புடையர்நோபுடையாமேற் - குங்
குமுப காரமுடையார்குலை யாரருமை தங்கிய மகார்வழிவி
னா, புகதிமுவுநின்முசலி மினிவர்க ள வெம்பிழை பெருநக

தருள் காப்பவின்தே-பொங்குமெழி னின்றன்றகு மத்தினை
மச்சுமொடு போற்றியெதிர் நின்றவெளிபேன், முந்தவினைவ
ந்தவினை யெந்தவினை சிந்திவிழ முக்கியநல் லருள் புரிவையே-
முச்சுடரி னின்றமனை மெய்ச்சுட றொனந்தகைய முத்திதரு கி
ன்ற பொருளே. (அ)

பற்றிசையின் மீகாத்து நான்குமற பாவுமுத்த லிபாவு மு
டன் மீனாவும் - பளவியெழில் கைபுமுயர் தன்கீழும் புடை
யதாய்ப் பண்புடை சபாவுமறுவர், கற்றிசையின் வாயிலொ
ன் றெழிநாலு பத்தினு னுட்டுமணி பரவுஹமமு - நாலியாம
தொழுதகு முசல்லா வுசமசமு நண்ணுமதி பெறுமக்காமு
ங், கற்றிசையு மிகமாரில் குசறுமறுகுன் ஒருநான்குங் கசுநி
ல்லசு வதுமீசாபுங் - கருணைவளர் முல்தசுமு முடையதா
ய மக்கநகர்கண்ணினிகர் கல்பத்துல்லா, முற்றிசையின் வா
யிலது தெரிசித்து நின்றனன் முக்கியநல் லருள்புரிவையே -
முச்சுடரி னின்றமனை மெய்ச்சுட றொனந்தகைய முத்திதரு கி
ன்றபொருளே. (அ)

கத்தரு மருந்ததா யுலகிலெவ ணில்லதொரு கருணைறகு
மத்தனுறையாய்க் - காட்சிகளனந்தமருள் பொருள்தாய மா
றுது கசிபுமது ரக்கனியதாய்ப், பொதிதரு பவத்தொகை ய
றுக்குமொரு மதியதாய்ப் புகழ்பலபடர்ந்ததிதியாய்ப்-புதுமை
தரு நூறுநித மணியணியிறங்கவுயர் புரிதர்தெரி கிக்குமிடமா
ய, விதிதரு விளக்கென் விளக்குமதி துபமாய் விகசித மிகுந
தவகமே - வினாவின்னி பெறுதவா பதுசெயது முன்னிலே
மீனாகபெற வடைந்தவெரிபேன், முதிர்வினை யறச்சிறுமை
கொதிவினை யறக்கருணை முக்கியநல் லருள்புரிவையே, முச்சு
டரி னின்றமனை மெய்ச்சுட றொனந்தகைய முத்திதரு கின்ற
பொருளே. (அ)

சிரமினிது கம்பிப்ப முகமதி வியர்ப்பவிரு திருவிழிக ணீர்
பனிப்பச்- செவ்விதழ் விளர்ப்பவுணா பிரளமுறை பெயர்ப்பம
தி திறனதுணர் வுட்புதைப்ப, உரனது களிப்பமகிழ் தருகட
லொலிப்பநிறை யொழுதுமா னந்தமார்ப்ப - உடலது செழி
ப்பழ ரிப்பவிரு தோள்கள் பட ருரோமஞ் சிலிர்ப்பமிகவே, கர
மிணைக னேற்பநினதருள்பல சொலிப்பவெழு கவலைநீனைவே
யொழிப்பக்-கதிர்பா வசத்தோடு முயர்ஹற மதின்வாயல்கண்
ணைக்கி நின்றவெளிபேன், நூண்வினையி னீட்டர்பல ருமவ
கல வறிவனா முக்கியநல் லருள்புரிவையே - முச்சுடரி னின்
றமனை மெய்ச்சுட றொணந்தகைய முத்திதரு கின்றபொருளே.

தகையநெறி நீயகாது விதுமதி வாராது தண்மைவினை
கொண்டிதா தவநெறமன யோகாது நிலையுறுதி மாறுது
ததவஞ் சந்திகடாது, பகையுவினை சாராது தொடர்வினைக
ளாடாது பதவிவழி யேவிடாது-பரிஷடம் யோயாது குருந்
லைமைநாபாது பரமவுணர் வேவொறுது, தகையுநின தருளா
கையாந் தவ நிறைந்தொளிவு தக்ககென நின்றிலங்குந்-தாபா
மமர்ந்தகை வொரு பொன்வாடி நன்னெதிரி னின்றவெளி
யேன், முக்கியம் மலத்தினை நிகையவை வளர்ந்துவர மு
க்கியநல் லருள்புரிவையே - முச்சுடரி னின்றமனை மெய்ச்சுட
றொணந்தகைய முத்திதரு கின்றபொருளே. (க0)

முத்திந் து.

இப்பத்தகையில். ஹ்ருபேரில் முத்திந் தும், ஸ்விநாயகத்தின்
பேரில் முனாஜாத்தம், ஒருபாவொருபத்தம், கி.மு.நயிபேரில் முனா
ஜாத்தம், முகியித்தினுண்டவர்பேரில் முனாஜாத்தம், ஒருபாவொரு
பத்தம், ஷாகுலகமீதாண்டவர்கள்பேரில் முனாஜாத்தம், சிலேடை
மாலையும், சொந்தித்தியும். கஃபாவில் தவாபுசெய்த பின்னர் பாடிய
ஆசிரியவிருத்தம் அடங்கியிருக்கின்றன.